



கடலிடைப் பரவைத்திடர் களப்பெனக் கணித்தால்
கடலுண் மிதப்புத்தரை **கலம்** எனப் பெயர்கொள்ளும்
மட்டமாம் **கலப்பதனில்** மற்றுமோர் திங்களேடு
மலருமாம் '**கலம்**' என்ற மதிப்புமிகு பெயரோடு
இட்டமாய் இனி நாங்கள் இலக்கியம் எதிர்பார்ப்போம்
அட்டமாந் திக்கெங்கும் அருந்தமிழைப் பரவலாக்கி
துட்டர்களின் கொட்டமதைத் துண்டிக்கும் போர்க்கலமாய்
பட்டினியால் பட்டவரின் பசிகாக்கும் நெற்கலமாய்
தெவிட்டாத தமிழ்ப்பேசுந் தென்னகத்துக் **கலத்திரமாய்**
தேடிவருவாள் இனிக் கார்நிலத்துத் தேன் பொழிவாள்
நட்டமில்லை நண்பர்களே நாணமின்றி நாடுங்கள்
நல்லதையே நவின்றிடுவாள் நலமிக்க நம் **கலந்தாள்**.

— கவிரன் —



ஜூலை - 1984

1

படைப்பாளிகள்

- சொக்கன்
- கவிரன்
- கலாநிதி க. அருணாசலம்
- ஞானரதன்
- எம். எச். எம். அஷ்ரஃப்
- சேரன்
- டி. பி. சிவராம்
- திமிலைத்துமில்லன்
- பித்தன்
- ருசேலர்
- எச். எம். ராசுக்
- கல்லூரன்
- செல்வகுமார்
- தட்சணமுர்த்தி
- முனைவன்

'களம்' கலை இலக்கிய வட்டம்,
172, எல்லைவீதி,
மட்டக்களப்பு.

'களம்' சஞ்சிகையின் முதலாவது இதழை வாசகர்களுக்குச் சமர்ப்பிப்பதில் களம் கலை, இலக்கிய வட்டம் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறது.

'களம்' சஞ்சிகையைத் தொடர்ந்து வெளியிடுவதே எமது திட்டமாகும்.

ஈழத்துச் சஞ்சிகைகள் (பெரும்பாலும்) தமது வழக்கமாக்கிக் கொண்டுள்ள முடிவை அறிந்துகொண்டதால், அவற்றின் தடங்களைப் பின்தொடராமல் சில முன்னேற்பாடான செயற் திட்டங்களை அமைத்துக் கொண்டு இம்முயற்சியில் இறங்கியுள்ளோம்.

'களம்' சஞ்சிகை ஒரு தனிமனித முயற்சியல்ல. பலருடைய உழைப்பு, ஆலோசனைகள், இதன்பின்னால் உள்ளன.

இலக்கியத்தைச் சில முரண்டுப்பிடிகளுக்கு ஆளாக்கிவிட்டு மிகுந்த சீரழிவைத் தேடித்தரக்கூடிய திசைதிருப்பங்களுக்கு இட்டுச்செல்லும் முயற்சிகளுக்கு எதிராக, மனிதன் தனது சமுதாய மக்களிடமிருந்து பிரிந்து அன்னியமாகிவிடாமல், ஆரேகக்கியமான வழிகாட்டல்களுக்கு அடித்தளமிட்டுவரும் கலை இலக்கிய முயற்சிகளுக்கு 'களம்' தனது பங்களிப்பைச் செய்யக் காத்திருக்கிறது.

இலை மறை காயாக வாழும் திறமையுள்ள படைப்பாளிகளை ஊக்குவிப்பது, கிழக்கிலங்கையைப் பற்றிக் (கலைகள், பண்பாடுகள், வளங்கள், முன்னேற்றம் என்பன) கூடுதலாக அறிந்துகொள்ள வைப்பது போன்ற நோக்கங்களை முனைப்புறச் செய்கின்றபோதிலும், 'களம்' சஞ்சிகை தனது செயற்பாட்டினைப் பிரதேச வரையறைகளுக்குள் அடக்கிக்கொள்ளவில்லை. தரமான ஆக்கங்களுக்கு நிச்சயம் 'களம்' அமைத்துக் கொடுப்போம்.

களம் கலை இலக்கிய வட்டம்

அங்கத்துவம்

தமிழ் இலக்கிய ஆர்வம் உள்ள எவரும் 'களம்' கலை இலக்கிய வட்ட அங்கத்தவராக லாம்.

அங்கத்துவ பணம் ரூபா பத்திற்கு தபாற் கட்டளை அனுப்பி அங்கத்துவ விண்ணப்பப் படிவம் பெற்று, அதனைப் பூர் த்திசெய்து அனுப்பி வைப்பதுடன் 'களம்' ஒவ்வொரு வெளியீட்டிலும் ஐந்து பிரதிகள் ரூபா 15/- முன்பணம் அனுப்பி வாங்கிக்கொள்வதாக உறுதியளிப்பவர்கள் பூரண அங்கத்துவம் பெற்றுக்கொள்ளமுடியும்.

பூரண அங்கத்தவர்களின் தரமான ஆக் கங்களுக்குக் களத்தில் முன்னுரிமை வழங்கப் படும்.

தொடர்புகளுக்கு :

'களம்' கலை இலக்கிய வட்டம்,
17/2, எல்லை வீதி,
மட்டக்களப்பு.

★ ★ ★

சிறுகதை - கவிதை போட்டிகள்

சிறுகதை - கவிதைப் போட்டிகள் எழுத் தாளரிடையே எழுதும் ஆர்வத்தைத் தூண்டி அவர்களின் திறமைகளைத் துலங்கவைக்கும், சிறந்த படைப்புகள் பிரசவமாகும் - என்ற நம்பிக்கையில் இப்போட்டிகளைக் 'களம்' நடாத்தியது.

சிறுகதைப் போட்டி திருமதி ரேஸ் பற்றிக் நினைவாகவும், கவிதைப் போட்டி சட்டத் தரணி ந. சின்னையா நினைவாகவும் நடாத்தப் பட்டது.

வீரகேசரி "இலக்கிய செய்கிகள்"
தினகரன் "அறுலவை"

இப்போட்டிபற்றிய அறிவிப்புகளைப் பகிரங்கப் படுத்தின. இவ்விரு போட்டிகளிலும் பலர் ஆர்வமுடன் கலந்துகொண்டனர். சிறுகதைப் போட்டி பரிசுத் தொகையை சட்டத்தரணி க. ப. பற்றிக் அவர்களும், கவிதைப் போட்டி பரிசுத் தொகையை சட்டத்தரணி டி. சி. சின்னையா அவர்களும் உபகரித்தனர். இவர் களுக்கு 'களம்' தனித்தனியே நன்றி தெரி வித்துக்கொள்கிறது.

★ ★ ★

கிழக்கிலங்கை கலை இலக்கிய வட்டங்களின் ஒன்றியம்

கிழக்கிலங்கையில் பல கலை இலக்கிய வட் டங்கள் இயங்கிவருகின்றன. இக் கலை இலக் கிய வட்டங்களிடையே பரஸ்பர தொடர்பு - உறவு இல்லாமல் இருந்துவருவது கவலைக்குரி யது.

இக் கலை இலக்கிய வட்டங்கள் தத்தமது தனித்துவம் எந்த வகையிலும் பாதிக்காத விதத்தில் ஒன்றிணைந்து ஒரு பொது வேலைத் திட்டத்தின்கீழ் ஒரு ஒன்றியத்தை உருவாக்கிக் கொள்வது கிழக்கிலங்கையின் ஆரோக்கியமான இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு உதவுவதாக அமையும்.

இவ் ஒன்றியத்தை உருவாக்கும் பணியை 'களம்' முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு கிழக் கிலங்கையில் இயங்கிவரும் அனைத்து கலை இலக் கிய வட்டங்களினதும் பூரண ஒத்துழைப்பு வேண்டும். இதுதொடர்பாக கலை இலக்கிய வட்டங்களின் கருத்துக்களை,

'களம்'

17/2, எல்லை வீதி,
மட்டக்களப்பு

என்ற முகவரிக்கு அறியத்தரும்படி வேண்டு கின்றோம். □

மண்புழுக்களும் ஆமைகளும்

— எம். எச். எம். அஷ்ரஃப்.

நாக்களாம் புழுவைக் கிண்டியெடு உன்
நகத்தாலே துண்டாடு
போக்கிரிப் பயல்களைப்போல்
நாக்களாம் புழுவும் நழுவுவா பார்க்கிறது
சீக்கிரம் கொண்டுவா அதன் தலையைச்
சீவிவிட்டுக் கொண்டுவா
எத்தனை துண்டாடியும்
இத்தனை ருங்கியா அந்தப்
போக்கிரிப் பயலைச் சீக்கிரம் கொண்டுவா.

எனது தூண்டில்
நாக்களாம் புழுவின்
தூக்கு மேடையாம்
எனது தூண்டில்
நாக்களாம் புழுவின்
தூக்கு மேடையாம்.

தண்டனைையைப் பெறுவதற்கு
தயக்கமேன்
போக்கிரிப் பயல்களைப்போல்
நாக்களாம் புழுவும் நழுவுவா பார்க்கிறது.

நல்லாயென் விரல்களுக்குள் பட்டிருக்கும்
பொல்லாத புழுவே இதோ உன் வாயக்கொழுப்பைப்
போக்குகின்றேன் பார்
இந்தத் தூண்டில்
உன்னுடலை
ஒரு பதம் பார்க்கட்டும்.

“குற்றவாளிக்குத் தண்டனை”
கோஷங்கள் கேட்கிறது.

காறித்துப்பு இனியதனைக்
கையாலும் தொட்டிடாதே
தூண்டில் கையைத் தூக்கியெடு
மீன்கள் சுழிக்கும் சைக்கிளையை
மெதுவாய் நின்று நோட்டமிடு
தூண்டில் வெளியே தெரியாமல்
தடவீ ஒருதரம் பார்த்துக்கொள்.

ஓங்கி தூண்டிலை வீசிப்பார்
உன்றன் அதிஷ்டம் தெரியவரும்.

செத்துப் போன நாக்கினியால்
செகமே எல்லாம் மாறிட்டாம்
பித்துப் பிடித்துக் கத்துகிறார்
பெரிய ஏதோ சாதனையாம்

நாக்களாம் புழுவுக்கு நாமளிக்கும் தண்டனையில்
போக்கிரிப் பயல்களையும் விஞ்சியா நிற்கின்றோம்.

எத்தனை மீன்களைத்தான்
ஏமாற்றப் போகின்றோம்
இது

நாக்களாம் புழுவுக்கு
நாமளிக்கும் தண்டனையா
போக்கிரிகளாய் தொடர்வதற்கு
போராடும் தந்திரமா
மப்பிலியை பார்த்துக்கொள்
மறுதடவை ஏமாந்தால்
ஆமைவரும்

அதுவன் தூண்டிலை
அறுத்துக் கொண்டோடிவிடும்!

அபிவிருத்திப் பாதையில்.....

யாழ்ப்பாணத்து நீர்வளம் குளங்களில் தங்கியுள்ளது.
காலந்தோறும் குளங்களை ஆழமாக்குவோம்.
குளங்களில் அதிகளவு நீரைத் தேக்குவோம்.
குளத்து நீர்ப்பெருக்கால் கிணற்று நீரைப் பெருக்குவோம்.
யாழ்ப்பாணத்து மூலவளம் பனைவளம் என்போம்.
பனையை அதிகமாக வளர்த்து பயனை நிறையப் பெறுவோம்.
வீதியோரங்களில் நிணல்மரம் நடுவோம்.
வீட்டுத்தேவைக்கு எலுமிச்சை, தோடை நடுவோம்,
விறகுத்தேவைக்கு சவுக்குமரம் நடுவோம்.
வயல்களினிடையில் கிணறுகள் அமைப்போம்.
அறுவடைக்குப்பின் சிறு தானியங்கள் விதைப்போம்.
வெற்றிடங்களில் பப்பாமரம் நடுவோம்.
நெசவு வேலைக்குப் புத்துயிர் அளிப்போம்.

★ குளந் தோண்டல் ★ மரம் நடுதல் ★ பனையபிவிருத்தி
மில்க்வைற் கொழிலகம் என்றும் உதவும்,
யாழ்ப்பாணம்.

த. பெ. இல: - 77.

தொலைபேசி: 23233.

With Best Compliments

from

SUMMER GROUP

17, Central Road,

Batticaloa.

With Best Compliments

from

City Medicals

127, Main Street,
Batticaloa.

Phone: 065 - 2055.

மட்டக்களப்பு நாட்டார் பாடல்கள்

— முனைவன்

ஒரு சமூகத்தின் நாகரீகம், பண்பாடு, பழக்கவழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள் என்பவற்றின் கொள்கலமாய் அமைந்து விளங்குவன நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள். இவற்றுள் கிராமிய மக்களின் உணர்ச்சி உந்தல்களை அம்மணமாக வெளியிட்டு பரிணமிப்பவை நாட்டார் பாடல்களாகும். இன, மொழி, மத, பிரதேச வேறுபாடுகளுக்கேற்ப இந் நாட்டார் பாடல்களும் வேறுபட்ட தன்மைகளை உடையன. “நிலப் பிரபுகளையும், ஆலை முதலாளிகளையும் எதிர்த்து முழங்கிய புரட்சிக்குரல்களாக சோவியத் ரஸ்யாவின் நாட்டார்பாடல்கள் விளங்கியுள்ளன” என்று சங்கர் சென் குப்தா என்பவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவை காலத்தை வென்றவை. அரசியல், புவியியல் காரணங்களுக்காக நாம் வகுத்துக்கொண்டுள்ள எல்லைக்கோடுகளையும் கடந்துவாழும் தகுதி இவற்றிற்கு உண்டு. இலக்கணச்சிறைக்குள் சிக்காத சுதந்திரக் கவிக்களான நாட்டார்பாடல்களைப் “பண்ணத்தி” என்கிறது தொல்காப்பியம். ஈழத்தில் இத்தகய நாட்டார்பாடல்கள் பலவற்றிற்குத் தாயகமாக விளங்குவது மட்டக்களப்பு மாவட்டமாகும்.

இம்மாவட்டத்தில் வழங்கிவரும் நாட்டார் பாடல்களின் பயன்பாடு பற்றி ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். ஒரு பிரதேசத்தின் கலாச்சாரப் பாரம்பரியத்தையும், பண்பாட்டுக் கோலங்களையும் பற்றி அறிந்து கொள்வதாயின் அப்பிரதேசத்தின் பௌதீக அமைப்பு, அங்குவாழும் மக்கள், அவர்களது தொழில், கல்வி, சமூக அமைப்பு என்பவற்றைப் பற்றிய முன்னறிவு அவசியம். இதே போன்று ஒரு பிரதேசத்தின் நாட்டார் இலக்கியம் பற்றியும், அதன் பயன்பாடு பற்றியும் அறிந்து கொள்வதற்கு அப்பிரதேசத்தில் நல்ல

பரிச்சியம் அல்லது முன்னறிவு இன்றியமையாததாக உள்ளது. எனவே மட்டக்களப்பு மாவட்டம் பற்றிய சில தகவல்கள் சுருக்கமாகத் தரப்படுகின்றது.

வடக்கே வெருகல் ஆற்றையும், தெற்கில் அம்பாறை மாவட்டத்தையும், கிழக்கில் வங்கக் கடலையும், மேற்கில் பொலநறுவை மாவட்டத்தையும் எல்லைகளாகக் கொண்டு விளங்கும் மட்டக்களப்பு மாவட்டம் 30மைல் நீளமான உவர் நீரேரியினால் இரு கூறுக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் காணமாக இவ்வாறியின் கிழக்குக் கரையூர்கள் எழுவான் கரையென்றும், மேற்குக் கரையூர்கள் படுவான் கரையென்றும் இரு பிரிவாவது தவிர்க்கமுடியாததாயிற்று. இவ்விரு பகுதிகளிலும் வாழ்ந்த மக்களிடையே இணைப்பும், கலப்பும் ஏற்பட்ட மட்டக்களப்பு வாழி தடைபோட்டது எனலாம். இதனால் இவ்விரு பிரதேச மக்களது பண்பாடு, பழக்கவழக்கம் என்பவற்றிலும் கணிசமான வேறுபாடுகளைக் காணமுடிகின்றது.

அந்நியக் கலப்பு

இம்மாவட்டத்தின் முக்கிய துறைமுகங்களான மட்டக்களப்பு, கல்குடா என்னும் இரண்டு துறைமுகங்கள் வாயிலாகவும் சிறந்த வர்த்தக முயற்சிகள் நடைபெற்றன. கண்டிய சிங்கள மன்னரும் தமது ஏற்றுமதி, இறக்குமதி வர்த்தகத்துக்கு மட்டக்களப்புத் துறையை பயன்படுத்தியுள்ளனர். இதன் காரணமாக கண்டிக்கும்-மட்டக்களப்புக்கு மிடையில் காட்டினூடாக நீண்ட ஓற்றையடிப் பாலங்கள் அமைந்தனவென்றும், இதன்மூலம் இவ்விரு பிரதேச ஆட்சியாளரும் தம்முள் தொடர்பு கொண்டனரென்றும் கருதப்படுகின்றது. இது

னால் கண்டிச் சிங்களவர்களுக்கும், தமிழர்களுக்கும்மிடையில் மொழிப் பரிவர்த்தனை ஏற்படலானது. இலங்கையைக் கைப்பற்றி ஆண்ட போத்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் என்போரும் மேற்படி துறைகளை வர்த்தக நோக்கிலும், போர் அடிப்படையிலும் பயன்படுத்தியுள்ளனர். இவ்வாறு வந்தவர்களுடன் ஏற்பட்ட இரத்தக்கலப்பின் எச்சங்களே இங்குள்ள பறங்கியர்கள். டச்சார் என்னுமிடத்தில் இவர்கள் செறிந்து வாழ்கின்றனர்.

இலங்கையின் கரையோரங்கள் போர்த்துக்கேயர் வயமானபோது கரையோர மாகாணங்களில் வாழ்ந்தமுஸ்லிம்கள் பெரிதும் இம்சிக்கப்பட்டனர். அப்போது கண்டி மன்னராய் இருந்த "செனரத்" என்பவன் இம் முஸ்லீம்களுக்குத் தஞ்சமளித்து... அவர்களில் 4000 பேரை மட்டக்களப்பில் குடியேற்றியதாக திரு. எஸ் ஜி. பெரேரா என்பவர் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். இப்பொழுது இம்மாவட்டத்தில் இரண்டாவது பெரிய இனமாக முஸ்லீம்கள் வாழ்கின்றனர். இதன் மூலம் இப்பிரதேசத்தில் இஸ்லாமிய கலாச்சாரப் பின்னணி தெளிவாகின்றது.

பல்வேறு இனத்தவர்களின் வருகையும், வாழ்க்கைமுறையும் இங்கு நிலையாக வாழ்ந்தவர்களின் வாழ்முறையில் சில பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்தலானது. இதனால் எழுவாண்கரை மக்களின் வாழ்க்கைமுறை கலப்புப்பண்புகள் மிக்கதாகக் காணப்படுகிறது.

"ஒருமொழி பேசும் மக்கள் வேற்றுமொழி பேசும் மக்களோடு இணைந்து வாழ்கின்றபோது அவ்விரு மொழிகளிலும் கலப்பு ஏற்படுவது தவிர்க்கமுடியாதது" என்கிறார் மொழியியல் அறிஞர் 'யெஸ்பர்சன்' அவர்கள். இவ்வடிப்படையில் மட்டு மாவட்டத் தமிழிலும் சிங்களம், டச்சு, போர்த்துக்கீசி, அரபுச் சொற்கள் கலந்துவிட்டதில் வியப்பில்லை. மேற்கூறப்பட்ட காரணிகளின் நேரடித் தாக்கத்துக்குட்பட்டவை, மட்டக்களப்பு நகரமும், அதனை யடுத்துள்ள எழுவான் கரையூர்களுமாகும். மொழி, கலை, பண்பாடு, கலாச்சாரம் என்னும் எல்லாவற்றிலும் ஏதாவதொரு பண்புக்கூறு அந்நியக்கலப்புடையதாக விளங்குவதைக் காணமுடிகின்றது. எனவே எழுவாண்கரை வாழ்க்கை கலப்புப் பண்புகள் மிக்கதாய் மாற

லானது. ஆனால் படுவாண்கரைப் பிரதேசம் மட்டக்களப்பு வாழியினால் பிரிக்கப்பட்டிருந்த மையினாலும் அது ஓர் முற்றுமுழுதான விவசாயப் பிரதேசமாகையினாலும், எழுவாண்கரையினருடன் கொண்டிருந்த தொடர்புகள் மிகக் குறைவாக இருந்ததாலும், அந்நியக்கலப்புக்கு இடங்கொடாது தன் பண்பாடு, பழக்கவழக்கம் என்பவற்றில் தனித்துவமாக விளங்கியது.

கல்வி

ஒரு பிரதேசத்தில் கல்வி வளர்ச்சியும், அறிவுவிருத்தியும் காணப்படுமாயின் அங்கு சமூகவளர்ச்சியும் தொழில்நுட்ப உபயோகமும் இணைந்திருக்கும். இத்தகைய சூழ்நிலையில் நாட்டார் இலக்கியத்தின் வாழ்வும் வளம் சூன்றி விடுவதில்லை. இக்கருத்தின் அடிப்படையில் நோக்கும்போது நகர்ப்புறங்களெனக் கருதப்படுகின்ற எழுவான் கரையின் பல இடங்கள் செயற்கைத்தன்மையடையலாயின. இதனால் பாமரர் இலக்கியமான நாட்டார் பாடல்களின் தேவையும் பயன்பாடும், பிரயோகமும் வெகுவாகக் குறைந்து காணப்படுகின்றது.

படுவாண்கரைக் கிராமங்களும், எழுவான் கரையில் சில இடங்களும் கல்வி வளர்ச்சி, சமூகவளர்ச்சி, தொழில்நுட்ப உபயோகம் என்பவற்றைக் குறைவாகப் பெற்றதனால் இப்பகுதிகளில் வாழ்ந்த பழைய தலைமுறையினரிடம் நாகரீகத் தாக்கமோ, நகரமயப் பாதிப்போ ஏற்படவில்லை. அதனால் அவர்களிடம் நாட்டார் இலக்கியத்தின் செல்வாக்கு மிகுந்து விளங்குவதைக் காணலாம். புதிய தலைமுறையினரிடம் இப்போக்கு மெதுவாகத் தேய்கிறது.

ஜீவனோபாய முயற்சிகள்

மட்டு மாவட்ட மக்களின் பிரதான தொழில் விவசாயம். விவசாயி விவசாயம் செய்தாலும் அவ்வருவாயினால் அவன் வயிறு நிறையவில்லை. இங்குள்ள பெரும்பாலான நிலங்கள் போடியார் எனப்படும் குட்டி நிலச் சுவாந்தர்களிடம் குவிந்து கிடக்கின்றன. ஆதலால் நிலஉடமை சமுதாய அமைப்பு முறையும் இங்கு நிலவுவதாயிற்று. இக்குட்டி நிலப் பிரபுக்களின் வயலில் வேலை செய்வோர் வேளாண்மைக்காரன், செய்கைக்காரன், முல்லைக்காரன் என்னும் பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டனர்.

உன்னிச்சை, உறுகாமம், புளுகுநாவி முதலிய குளங்களை அண்டிய மேய்ச்சல் நிலங்களில் பெருமளவு மாடு வளர்ப்பும் நடைபெறுகின்றது. இவையும் பெரும்பாலும் போடிமாரின் உடமைகளாகவே இருக்கின்றன.

வாகனேரி, உன்னிச்சை, உறுகாமம், குளங்கடும், மட்டக்களப்பு வாலியும், வங்கக் கடலும் மீன்பிடித் தொழிலுக்கு களமாக விளங்குகின்றன. இவை இம்மாவட்டத்தின் பொருளாதார விருத்திக்குக் கணிசமான பங்களிப்பைச் செலுத்துவனவாக உள்ளன.

இவை தவிர தும்புவேலை, பாயிழைத்தல், நெசவு முதலியன குடிசைக் கைத்தொழில்களாக உள்ளன. இவை இம் மக்களின் ஜீவனோபாய முயற்சிகளாகவே விளங்குகின்றன.

இத்தகைய தொழில்களுடன் தொடர்புடைய சடங்குகள், நம்பிக்கைகள், அகஉணர்வுகள் என்பவற்றைப் பிரதிபலிக்கும் சிறந்த கருவூலங்களாக நாட்டார் பாடல்கள் விளங்குகின்றன.

“வாழ்க்கையிலிருந்து மலர்ந்து வாழ்க்கைக்கு விளக்கம் தந்து வளப்படுத்துவது இலக்கியம்” என்ற அடிப்படைக் கருத்தை நாம் ஏற்றுக் கொள்வோமாயின் நாட்டார் பாடல்களும் இலக்கியதரம் வாய்ந்தவையே என்பதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இவை கேட்போரிடம் நகை, இளிவரல், மருட்கை, பெருமிதம், வெகுளி, உவகை, அச்சம் என்னும் ஒன்பது சுவைகளையும் உண்டாக்க வல்லன. இத்தனை சிறப்பு வாய்ந்த மட்டுமாவட்ட நாட்டார் பாடல்களை ஏழு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். அவை பின்வருமாறு.

1. தொழிற்பாடல்
2. காதற்பாடல்
3. தாலாட்டுப்பாடல்
4. சிறுவர் விளையாட்டுப்பாடல்
5. வழிபாட்டுப் பாடல்
6. கதைப்பாடல்
7. ஒப்பாரிப்பாடல்

தொழிற்பாடல்கள்

குறிப்பிட்ட ஒரு நாட்டார்பாடல் எப்போது, எங்கே, யாரால், எப்படி பயன்படுத்தப்படுகின்றது என்பதைப் பொறுத்தே அதன்

உண்மையான பொருள்நிலை புலப்படும். இவ்வகையில் இங்குள்ள விவசாயப் பாடல்களில் சிலவற்றின் பயன்பாடு பற்றி சற்று நோக்குவோம். இவற்றைப் பொலிப்பாட்டு, ஏர்ப்பாட்டு, ஏற்றப்பாட்டு, வேளாண்மை வெட்டுப்பாட்டு, காவற்பரண கவிகள், நெல்குற்று வோர்பாடல் என வகைப்படுத்தலாம்.

விவசாயத்தில் இயந்திரமய ஆதிக்கம் ஏற்பட்டதன் காரணமாக இரு பிரதான கட்டங்களான ஏர்உழவு, குடுமித்தல் பாடல்கள் வழக்கொழிந்து காணப்படுகின்றன. அலுப்பும் சலிப்பும் மிகுந்த மதிய வேளையில் வெயிலின் கொடுமையும் வேலையின் கடுமையும் தெரியாமலிருப்பதற்காக

“கடுகிநட கண்டே—செல்ல நம்ம கலப்பை பதிஞ்சிரட்டும்..ஓ கோ கோ ஓ ஓ உச்சி வெயில் இப்போ செல்லா ஓங்காரமாகுதடா” எனப்பாடியதுடன் “சார் பார்த்துநட கண்டே—செல்லா சறிமதியம் ஆகுதிப்போ”

என்றும் பாடுகின்றார் இவை அவர்களுக்குத் துணைநின்ற கால்நடைகளின் மீது அவர்கள் கொண்டுள்ள பாசத்தைப் புலப்படுத்துகின்றன.

மட்டக்களப்பில் பெரும்பாலான நிலங்கள் நெற் செய்கைக்கு பயன்படுத்தப்படுவதால் பொருத்த அடிப்படையிலும் பங்கு முறையிலும் குழுக் குழுவாகச் சென்று வேளாண்மை வெட்டுவது வழக்கம். இதில் பெண்கள் பங்கு கொள்வதில்லை. சில நாட்டார் பாடல்களின் தொகுப்பாசிரியர்கள் இதற்கு “அரிவி வெட்டுதல்” எனப் பெயர் கொடுத்து (யாழ்ப்பாண வழக்கு) அரிவி வெட்டுப்பாடல்கள் என இவற்றைக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இதனை ஒருநாட்டு மக்களின் வாழ்க்கை மரபறியாதே அவர் தம் கலைகளை ஆராய முற்படுவதால் இத்தகைய பிழைகள் ஏற்படுகின்றன. என்கிறார் ஓர் ஆராய்வாளர்.

வேளாண்மை வெட்டுவோரின் பாடல்களில் உரிப்பொருட்களாக அரிவாள், விளைந்த நெற்கதிர், கூலி, பங்களந்தவிதம் என்பவை கையாளப்படுகின்றன. இவ்வேளைகளில் அவர்களது அக உணர்வுகளும் வெளிப்படுத்தப்படுவதுண்டு. இவற்றுள் சில பாடல்கள் இருபாலரும் பாடுவதாக அமைந்துள்ள போதிலும்

உண்மையில் இவை பாவனை செய்யப்பட்டே பாடப்பட்டுள்ளன, என அறியமுடிகிறது. வேளாண்மை வெட்டும்போது ஒருவரின் கை வெட்டப்பட்டுவிட்டது. பக்கத்தில் நின்றவர் என்ன நடந்தது என வினவியபோது அதற்கவர்

“கத்தி யெடுத்து கதிரியும் வேளையிலே
கள்ள நினைவு வந்து என்ற
கையை அறுத்துப் போட்டுதடி”

என விடையிறுக்கின்றார். இதில் ‘கள்ள நினைவு’ என்னும் தொடர் அக உணர்வுகள் நிறைந்ததாக இருப்பதை அவதானிக்கலாம்.

பங்கடிப்படையில் வேளாண்மை வெட்டுவோர் (4x7) 23 சதுரப் பாகம் கொண்ட துண்டுகளை வெட்டுவர். இப் பங்குகளை அளப்பவர் பாகபக்கம்பை ஒருமுறை நீட்டி அடையாளம் வைத்த இடத்திற்கப்பால் நீட்டி அளப்பதன்மூலம் மனித சக்தி சுரண்டப்படுவது சகஜம். இவ்வாறு உடலுழைப்பு சுரண்டப்படுவதாலும் தனது பங்கு முடியவில்லையே என்ற ஆதங்கத்தாலும் தனது உளக் கொதிப்பை -

“நாலு முழக்கம்பால் நாயளந்த
வெள்ளாமைய
பகலெல்லாம் வெட்டி என்ற
பலுவெலும்பு நோகுதுகா”

எனப் பாடுவதன்மூலம் வெளிப்படுத்துகிறார்.

வேலிக்காவல், தாராக்காவல். உட்பட்டிக் காவல், என்று விவசாயிகள் காவற்பரணில் காத்துக்கிடப்பார்கள். தனிமையில் இரவு வேளையில் தனது வாழ்க்கையைப் பற்றிச் சிந்திக்கும் ஒரு காவலாளி,

“கொழியல் அரிசியும்
குலமுறிஞ்சு தேங்காயும்
உழுத்த கருவாடும்
உண்ண ஒண்ணு போடியாரே
சம்புக்களப்பில் நாங்க
தளச்ச வள்ளல் பிச்சுவந்து
கறியாக்கித் திண்டு நாங்கள்
களை தீர்த்தோம் போடியாரே
உண்ணுறது சம்பா
உடுக்கிறது கிழிஞ்சுஉடை
படுக்கிறது பரவுகம்பு - எங்கட
பரிதாபத்தை யாரறிவார்”

எனப் பாடுவதன்மூலம் அவனது உடை மட்டுமின்றி உள்ளமும் கிழிந்து வேதனைப்படும் கூலி விவசாயியின் வாழ்க்கையைக் கண்முன் கொண்டுவருவதாக அமைந்துள்ளது.

இவ்வளவு சஷ்டங்களின் மத்தியில் காவல்த் தொழிலைக் கவனிக்கும் விவசாயி போடியாரின் ஏச்சுக்கும் பேச்சுக்கும் உட்படுவதுடன், எவ்வளவு பாடுபட்டாலும் மிஞ்சுவது பஞ்சமும் பசியும்தான் என்பதை உயர்ப்பறக்கும் நங்கணங்களிடம் கூறும் அவன் இளந்தென்னையிலிருக்கும் காகம்கூட எனது கக்கிசத்தைத்தான் சொல்லுகிறது என்பதைக் கூறும்

1. “போடிவகுரன் பொண்டாட்டி
குத்தப்பல்லி
இனையதம்பி முள்ளான் என்னை
ஏசி வரக் காட்டி நிக்கான்
2. இந்த வருசம் எங்களுக்கு
வந்த பஞ்சம் காரை மரத்தை
கந்திறக்கத் தினை பஞ்சம்
3. உயரப் பறக்கும்
ஒரு கோடி நங்கணங்கள்
தாழப் பறங்கோ என்
தன்மைகளைச் சொல்லி யழ
4. ஈக்கில் தெறிச்ச
இளம் பிள்ளைத் தென்னையிலே
காகம் இருந்தென்ற
கக்கிசத்தைச் சொல்லுதுகா”

இக்கவிகள் கல் நெஞ்சையும் கரைக்கும் தன்மை மிக்கதாக உள்ளது.

இவை தவிர குடுபோடும் காலத்தில்தான் பாடப்படும் (களப்பாட்டு) பொலிப் பாட்டுகள் அதிகமாக இங்கு காணப்படுகின்றன. பொலி என்ற சொல் நெல்லைக் குறிக்கும் பெயராகவும் பொலிப் பாடல்களில் வியங்கோள் வினையாகவும் விளங்குவதைக் காணலாம். இப் பொலிப் பாடல்கள் மற்றைய தொழில்ப் பாடல்களைப் போலன்றி பக்தி சிரத்தையோடு பாடப்படுவதை அவதானிக்க முடிகிறது.

“மாசிக் கடலோட்டம்
பொலிதான் மாதாயே
மாமாங்கத் தேரோட்டம்
பொலி பொலி பொலியோ,
மாவிவிப்பைத் தோணிவெட்டி
பொலிதன் மாதாயே
கந்தர் மாமாங்கம் பேராராம்
பொலி பொலி பொலியோ”

என்பதைப் போலவும்,

“பொன்னுலே அவுரிகட்டி பொன்னவுரி
மேலிருந்து ஒஓஓ தாயே
பொன்னவுரி மேலிருந்து பொலியழகு
பார்த்தாராம் ஒஓஓ தாயே”

என்கிற பர்ங்கிலும் அமைந்து காணப்படுகின்றன. (அவுரி எனப்படுவது மூன்று தடிகளை முக்காலி வடிவில் கட்டி அதன்மேல் வைக்கோல் புரிகுற்றி அதனை உயரத்துக்குப் பயன்படுத்தி அதன்மேல் நின்று பொலியைத் தூற்றுவர்). இவ்வழக்கம் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் குறைந்துள்ள போதிலும் அம்பாறை மாவட்டத் தமிழ், முஸ்லீம் மக்களிடம் இப்பொழுதும் காணப்படுகின்றது.

நெல் குற்றும் வேலை இயந்திரமயமாவதற்கு முன் மரவுரல், கல்லுரல் என்பவற்றில் பெண்கள் கூடிநின்று நெல் குற்றுவது வழக்கம். இவ்வாறு குற்றும்போது உலக்கை போகும் வேகத்திற்கும் தாளத்திற்கும் பாடல்களைப் பாடுவர். அப்பாடல்கள் உள்ளத்துணர்வுகளின்

வெளிப்பாடாகவும் நகைச்சுவைமிக்கவையும்தான் அமைந்திருக்கும்.

1. ‘முத்தடித்துத் திட்டியிலே
முழுப் புழுங்கல் தீட்டும் பெண்ணே
ஆர் கொடுத்த சாயச் சோமன்
ஆலவடம் போடுதடி

2. ஆருங் கொடுக்கவில்லை
அவுசாரி ஆடவில்லை
கையெரியப் பாடுபட்டு
கட்டினன்டி சாயச் சோமன்”

என்பதைப்போல் கவிப்பாங்கில் அமைந்து காணப்படுகின்றன.

இவ்வகைத் தொழில்பாடல்கள் பற்றி விரிவான ஆய்வுகள் மேற்கொள்வோமாயின் இம்மாவட்ட மொழி, பண்பாடு, சமூகம் சார்ந்த பல பயனுள்ள தகவல்களைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். □

எங்களிடம்

- ✿ மின் இணைப்பு சாமான்களும்,
- ✿ T. V. வகைகள் கறுப்பு வெள்ளை, கலர்களிலும்
- ✿ ரேடியோ பலவகையானதும்
- ✿ ரேடியோ உதிரிப்பாகங்களும்
- ✿ சகலவிதமான ஆடம்பரப் பொருட்களும்

குறைந்த விலைக்கு பெற்றுக்கொள்ள
இன்றே விஜயம் செய்யுங்கள்

சென்றல் எலக்ட்ரிகல்ஸ்

மட்டக்களப்பு.

அழகிற் சிறந்த
பவுண் தங்க நகைகளுக்கு
நம்பிக்கையான இடம்

அம்பிகா

நம்பிக்கை!

நாணயம்!!

நேர்மை!!!

இவற்றிற்கு இன்றே நாடுங்கள்

அம்பிகா ஜுவலர்ஸ்

இல. 36 A, பிரதான வீதி,
மட்டக்களப்பு.

ஓடர் நகைகள் குறித்த காலத்தில்
உத்தரவாதத்துடன் செய்துதரப்படும்.

சிறந்த தரமான பழைய புதிய
தமிழ் ஆங்கில ஹிந்தி
வீடியோ கலெக்ட்டுகளை
வாடகைக்குப் பெற்றுக்கொள்ளவும்,

தரமான திரைப்படங்களை
வீடியோவில்
பதிவு செய்துகொள்வதற்கும்

உங்கள் வாழ்வில் நிகழும்
மங்களகரமான நிகழ்ச்சிகளை
சிறந்த தொழில் நுட்பக்
கலைஞர்களைக் கொண்டு
ஒளிப்பதிவு செய்துகொள்வதற்கும்
நம்பிக்கையான ஸ்தாபனம்

எஸ்ரேன் வீடியோ சென்ட்ரர்

89, பிரதான வீதி,
மட்டக்களப்பு.

உங்கள் வீட்டிற்குத் தேவையான
சகல மளிகைச் சாமான்களையும்
மலிவான விலையில்
சரியான நிறையில்
பெற்றுக் கொள்வதற்கு
நம்பிக்கையான இடம்

முருகன் ஸ்டோர்ஸ்

இல. 14, கடை வீதி,
மட்டக்களப்பு

உரிவையாளர் : E. M. சுப்பிரமணியம்
தொலைபேசி : 2636.

With Best Compliments

from

BATTICALOA STORES

No. 27, Main Street,
BATTICALOA

Phone : 2317.

விருந்து

— ஞானரதன்

கல்லடிப்பாலத்தின் ஏற்றத்தில் சைக்கிள் மிதிக்க மூச்சிழைக்கிறது. காலையில் நன்றாகச் சாப்பிட்டிருந்தால் ஒரே மூச்சில் ஏறியிருக்கலாம். பசியும், பட்டினியும் இப்பொழுது சில நாட்களாகப் பழகிப்போய்விட்டது. எனக்கே இப்படியாகப் போய்க்கொண்டிருந்தால் அவன் என்ன பாடுபடுவான் என்று நினைத்துப்பார்க்கிறேன்.

வாவிலிருந்து சாய்வாகத் தெருவரைக்கும் காட்டுத்துளசி, எருக்கு, வேறும் பற்றைச் செடிகள் காடாக வளர்ந்திருக்கின்றன.

தூரத்தே -

நிரையாக, வாவிக்கரையோரமாக நச்சு மரங்கள் அடிமரம் கழுவப்பட்டபடியே...

மௌனமாக அசைந்துகொண்டிருக்கும் தோணிகள் -

இந்தச் சூழலில் மனம் பதியும்போது அவனைப்பற்றிய நினைவுகள் வருகின்றன.

அதன்பின்பு,

கறுப்புச் சட்டங்களாகப் பாலம் வந்து, வாகனச் சக்கரங்கள் பாலத்தின் இரும்புத் தகடுகளின்மேல் ஏறிச்செல்லும்போது உண்டாகும் 'தடங், தடங்' கொலியில், அவனைப் பற்றிய சிந்தனைகள் கலைந்துவிடும். வாழ்க்கையின் நெரிசல், வாகன இரைச்சலோடு சேர்ந்து மீண்டும் அழுத்தும் -

அவனைப்பற்றிய நினைவுகள் இப்படியே...

மாங்காய் இட்டுச் சமைத்த குடை மீன் குழம்பும், பாணும் மனைவி இராச்சாப்பாட்டுக்காக மேசையில் வைக்கும்போது மூக்கில் வந்து நுழையும் வாசனையிலும் -

அவனின் நினைவை இருத்தியிருக்கிறேன்.

இந்த வாழ்க்கையின் அவலங்களோடு போராடும் அவனைப்பற்றி என்றாவது ஒருநாள் எழுதவேண்டுமென்ற நினைவு அந்நேரங்களில் மேலெழும், 'என்ன! இவனைவிட நான் எந்த விதத்தில் உயர்ந்துவிட்டேன்' என்ற -

மனச்சறுக்கலில் -

எல்லாவற்றையுமே நழுவவிட்டுவிடுவேன். என்றாலும், ஏதோவொரு வடிவில், காலவரையறையின் பிடிக்கு அகப்படாமல், என்னுள் புகுந்துகொண்டு, எனது மனப்பதிவுகளைப் புரட்டிச் சீண்டிவிடும்போது -

நான் பாதிப்படைந்து...

★ ★ ★

அவன் எமது நினைக்களத்தில் சிற்றூழியன். என்னிடம் வந்து சேர்! சேர்! என்று எல்லாவற்றையும் கூறிவிடுவான். அவன் தனது வாழ்க்கையில் ஏற்பட்டுள்ள நிலைக்கு விதியென்றோ, கடவுள் சோதனையென்றோ யாராவது சொன்னால் முழுமனதோடு ஏற்றுக் கொண்டுவிடுவான். இவற்றையெல்லாம் கடந்துசெல்லமாட்டான், உன்னைப்போல் எனக்கும் இந்த உலகம் பகிர்ந்தளிக்கப்பட வேண்டுமென்ப போர்க்குணம் கொள்ளமாட்டான். அவனுக்கு நிச்சயமாக இவைதான் காரணங்களென்று யாரும் அடையாளம் காட்டிக்கொடுக்கவில்லைதான். அப்படி -

அடையாளம் காணும் நாட்களில் -

சிலவேளை...

★ ★ ★

அப்பொழுதுதான் அவன் சாப்பிடுவதற்கு ஆயத்தமாகிறான். எனக்குப் பின்புறமாகவுள்ள

மேசையில் கடதாசியினால் சுற்றப்பட்டிருந்த அரை இருத்தல் பாணை வைக்கிறான்.

பாணை எப்படி வெறுமனே சாப்பிடப் போகிறாய்?

கடையில் போய் பிளேன்ரீயொண்டு எடுத்துவரப்போறன் சேர்.

இந்தா நான் கொண்டுவந்த குடைமீன் குழம்பு மிச்சமிருக்கு.

பாணை எடுத்து விரலால் அதன் வயிற்றைப் பிளந்து மீன் குழம்பைப் பாணினுள் ஊற்றுகிறான். மீன்குழம்பு வாசனை பாணில் சுவறி எனது மனதில் பதிகிறது. பாணின் நடுப்பகுதியில் சிவப்பேறியதைத் தொடர்ந்து ஆறுதலாக அமர்ந்திருந்து சாப்பிடலானான்.

அப்பொழுது -

அவன் தனது மனைவி, மக்களின் நினைவு புகாமல் மனத்தைச் சாத்தியிருந்தான்.

மூக்கு நுனியில், கண்களின் கீழ் மடல்களில், நெற்றியில், வியர்வை துளிர்க்க, இதயத்துடிப்பு அதிகரித்து, இருண்டுபோய்க் கிடந்து நடுங்கிக்கொண்டிருந்த உலகம் வெளிப்படாந்து, அவனின் வாழ்க்கை புதுப்பிக்கப் படுகிறது.

உடலில் உயிர்க்களை புருந்துவிட்டது போல...

பசி விலகிய வேளை -

அவனின் நினைவை மனைவி, மக்கள் தூண்டிப்போட்டுப் பிடித்துவிட்டார்கள்,

நெற்றிரவு சம்மாந்துறை அரிசிச் சோறும், முருங்கையிலைக் கறியும் வைத்திருந்தான். பிள்ளைகள் தேங்காய்த் துருவலைப்போட்டுப் புரட்டி வயிற்றை நிறைத்துக்கொண்டனர். அவர்கள் பசியென்று அழுத பல நாட்களில் இப்படிக்கூடக் கழிவதில்லை. பசியின் வேறு வடிவமான கோபத்தோடு வசைமாரி பொழிந்துகொண்டிருக்கும் மனைவியைச் சுற்றி வட்டமிட்டுக் கத்தும் பிள்ளைகள் -

எல்லாமே -

பழகிப்போன சத்தங்கள்தான் அவனுக்கு.

அன்று என்ன செய்திருப்பார்கள்? என்ன செய்யமுடியும்?

★ ★ ★

கொன்றாக்கூர் சித்திரவேலுவின் வீட்டு விசேட வைபவங்களுக்கு அவனுக்கும் அழைப்பு

வரும். அவருக்குக் கிடைக்கும் ஒப்பந்தங்களைக் காசாக மாற்றுவதற்கிடையில் மேலிடங்களுக்குச் செய்யும் சாந்தி இவை. 'பார்ட்டி'கள் தடல், புடலாக இருக்கும்.

அவன் அவருக்குத் தூரத்து உறவு. அவனிடம் வேலைவாங்கும் வரைக்கும் மிகவும் செயற்கையாக உறவு முறைகளைக் கடைவிரித்துப் பல் காட்டுவார். அதன் பின்பு, அவன் ஆஸ்துமா நோயில் விலா எனும்புகள் பீறிட மூச்சிழுப்பதைக் கண்டால்கூட திரும்பிப்பார்த்தால் பணச்செலவாகிவிடுமென்று போய்விடுவார்.

அவர் 'லான்சர்' காரில் 'வீசுக்'கென்று கடந்துபோகையில் உறவின் வாசனை ஒருபோதும் அவனுக்கெட்டியதில்லை.

இன்றும் ஏதோ 'பார்ட்டி' -

அவனுக்கு அழைப்பு வந்திருக்கிறது. வசதியில்லையென்று சொல்லி இராப்பட்டினியின் துணையோடு வீட்டில் முடங்கிவிடலாம். அல்லது அங்குபோனால் இரவுக்காவது சாப்பிடலாம்.

★ ★ ★

அந்தக் குசினியைப்பற்றி எனக்கு அதிகம் சொல்லியிருக்கிறான். பளிச்சென்று மின்னும் எவர்சில்வர் பாத்திரங்கள் - மின் அடுப்புகள் பிளேன்டர்கள் - மிக்கிகள் - கதவு நிலை வரை உயர்ந்திருக்கும் குளிர்சாதனப்பெட்டி - அதைத் திறந்தவுடன் கீழே வழக்கி இறங்கும் அலுமினிய ஏனியில் ஏறி உயரத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் போத்தல்களை எடுக்கும்போது முகத்தில் அடிக்கும் வாசனை -

ஐஸ்கிரீம் கடைக்குள் நுழைந்தமாதிரி யென்று சொல்வான் அவன்.

எத்தனை விதமான ருசியில் எத்தனை விதமான உணவு வகைகள்.

சாப்பாட்டு மேசையில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் அலங்காரப் பூச்செண்டு - உண்ண வருவோரின் பசியைத் தூண்டும் வகையில் காட்சிப்பொருட்கள். முற்றிப் பழுத்துக் கறுப்புப் புள்ளி விழுந்த கோழிக்கூடு வாழைப்பழச் சீப்பு மேசையின் நடுவே வாசனை தந்தது.

அவன் எல்லாவற்றையும் கூட்டித் துடைத்து ஒழுங்குசெய்யும் போது -

ஏக்கப்பெருமூச்சு வீடுவதில்லை. ஆண்டவன் கொடுக்கிறான். அவர்கள் அனுபவிக்கிறார்கள் என்றுதான் நினைப்பான் நிச்சயமாக.

★ ★ ★

அவன் 'கேற்'றைத் திறந்து வருமுன்பே எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருந்தவர்போல் எழுந்துவந்து நடக்கவேண்டிய விடயங்களை விபரிக்கிறார்.

முற்றத்தில் கூடாரம் - மட்டக்களப்பு ஸ்டோர்சில் சாராயம் - பலவர்ண பல்புகள் - மாநகரசபையில் கதிரைகள் - என்று பட்டியல் -

அவன் சைக்கிளிலும், கால்களிலும் ஓடவேண்டும். ஏனெனில், ஆறுமணிக்கெல்லாம் 'ஸென்ட்' வாசனைகள் வரத்தொடங்கிவிடும்.

★ ★ ★

விருந்துக்கு வந்தவர்கள் போய்விட்டனர். மேசை விரிப்புகளில் தாறுமாறாகப் பிங்கான் கோப்பைகள் - மிருகசபாவம் கூடுதலாக விழிப் படைந்ததின் காட்சிகளாக -

பரிதாபமாகக் கிடக்கும் கோழி எலும்புத் துண்டுகள் - வாழைப்பழத் தோல்கள் - எண்ணெயில் பிசுபிசுக்கும் கைகழுவின கழிவுநீர்க் கோப்பைகள் -

எல்லாம் - பட்டாளக்காரன் சிதைத்துவிட்டுப்போன கடைத்தெருவாகக் காட்சியளிக்கின்றன:

முன்பிருந்த கோழி இறைச்சிப் புரியாணியின் வாசனையின் சுகம் இப்பொழுது இல்லை. இந்தப் படையலின் பின்னால் உள்ள உழைப்பில் அவனுக்கு முக்கிய பங்குண்டு. அதன் நன்றிக்கடனாக சித்திரவேலுவின் மனைவி ஒரு பிங்கான் கோப்பையில், புளித்துப்போன கறிகள் சற்றுத் தாராளமாகப் பரிமாறி, அவனிடம் நீட்டினாள்.

கோழிப்புரியாணி -

அவனின் கைகள் நீண்டபொழுது -

மனம் வெறுமையாயிருந்தது. அக்கணப் பொழுதில் இறந்தகாலமெல்லாம் அவன் மனதில் இருப்புக்கொள்ளவில்லை. அவனும் பசியும் தனித்தொரு கூண்டினுள்..

★ ★ ★

அவன் மஞ்சந்தொடுவாய் மரவேலைப் பயிற்சிப் பள்ளிக்கூடத்தை நெருங்கியபோது காத்தான்குடி அரிசி ஆலைகளிலிருந்து நெல் அவியும் மணம் காற்றோடு வந்து சேர்கிறது. எல்லை வீதியில் இறங்கி முந்திரிகைக் காட்டு வழியாக வீட்டைநோக்கி நடக்கலானான். குழந்தையைத் தாலாட்டும் பெண்குரல் - குப்பி விளக்கு - குடிசை - அதைக் கடந்துசென்றால் சற்றுத்தொலைவில் அவனின் வீடுதான். ஊர் வீதியால் போகும் கடைசி பஸ்ஸின் உறுமல் அவனுக்கு நேரத்தை உணர்த்தியது. அப்பொழுது -

விவசாயிகளே !

உங்களுக்குத் தேவையான

சகலவிதமான விவசாய உபகரணங்களையும்

மலிவான விலையில் உத்தரவாதமுடன்

பெற்றுக்கொள்வதற்கு

“சுவாலிற்றி ஹாட்வெயர்ஸ்”

14, ஸ்ரீ சித்திவிநாயகர் வீதி,

கல்லடி, மட்டக்களப்பு.

ஊர் அடங்கியிருந்தது -

பசி அடங்காமல் அவனின் பிள்ளைகள் உறங்கிவிட்டனர்.

வாட்டுறொட்டியும், பிள்ளை ரீயுடனும் அடங்கிவிட்டதாக மனைவி சொன்னாள். அவள் இன்னும் உறங்கவில்லை. தொண்டை நரம்பு புடைக்க அவனைத் திட்டித்தீர்த்தாலும் அவன் மீது அவனாக்கிருந்த பாசத்தை அவன் எடை போடுவதோ சந்தேகிப்பதோ இல்லை.

சம்பலும் அரைத்து, அவனுக்குமட்டும் போதுமான ஒரு கண்டு அரிசி மட்டும் போட்டிருந்தாள்.

அவன் பிள்ளைகளைக் கடந்துசென்று பாயைப்போட்டுப் படுத்துவிட்டான்.

எனக்குச் சாப்பாடு வேண்டாம் -

அவனுக்கு ஆஸ்துமா பீடிக்கும்பொழுது இப்படித்தான் வந்து முடங்கிவிடுவான்.

அவள் மாடக்குழியிலிருந்த போத்தலை எடுத்துக் குளிகையொன்றை எடுத்து நீட்டுகிறாள். அலுமினியப் பேணியில் தண்ணீர் கொடுத்தாள். குளிகையைப் போட்டுக்கொண்டான் - அஸ்துமா இல்லாமலே. சேலையொன்றைக் கொண்டுவந்து அவனைப் போர்த்திவிட்ட போது -

நீ சாப்பிடு கமலம் -

அவனின் கண்கள் அப்பொழுது மனிதத் தன்மையடைந்து நீரைச் சொறிந்திருக்கலாம். இருளில் அவன் கண்டிருக்கமுடியாது.

அவன் அடுத்தநாள் வந்து என்னிடம் எல்லாவற்றையும் சொல்லி மன விடுதலை பெற்றுவிடுவான். நாளை ஒவ்வொன்றாகச் சும்னது பாரமேற்றியவாறு அவனின் நினைவுகளைக் கலைக்கப்பார்க்கிறேன்.

அது எப்படி முடியும்?

அவனை நான் மானசீகமாக கேட்பது இதுதான் -

நீ ஏன் என்னுள் வளர்ந்துகொண்டிருக்கிறாய்?

நான் ஒருநாள் வெடித்துச் சிதறிவிடுவேன்- அப்பொழுது - உன் போர்க்குணங்கள் சிறையுடைத்துப் பீறிட நீ நரசிங்கமாகப் புறப்படுவாய் -

என்னிவிருந்து?

(யாவும் கற்பனை)

வானத்திலும் பஸ்களும் லொறிகளும்

கொதித்து குமிழ்களை
கொப்பளிக்கும் மதிய நேரத்து
நகரத்து தெருக்களில்
அவிந்து அவிந்து,
முதுகு முறிந்த
பஸ் பயண நினைவுகளில்....
அவன் கூடத்தில்
துள்ளித் திரியும் குருவிகளின்
சுறுசுறுப்பில் ஏங்கும்.

வேலி நெடுகிலும்
தளைத்துக் கிடக்கும் பூவரசுகளும்
கிளிசிறியாக்களும்
மாயமாய் மறைந்தது எப்படி

பால் பொழியும் நிலவு என்றும்
தென்றல் என்றும் உள்ளனவா
எப்படி இருக்கும்.

வானத்தில் கூட
பஸ்களும் லொறிகளும்
கனவுகளிலும் உறுமுகின்றன.

பூமியே நீ
இன்றுமட்டும் கொஞ்சம்
மெல்ல சுழலு.
எப்போதோ இவன் பார்த்த
இனிய மலர்களின் அழகுகளை
குழந்தைகளின் குறும்புகளில்
சிரிப்புகளில் ஒரே முறை
நினைவு படுத்த.

— 'கல்லூரன்'

இதைப் படிக்க முற்படும்போது யார் பிராண்ட்ஸ் பானன்? ஏன் பிராண்ட்ஸ் பானன் பற்றி? என்று சிந்திக்கத் தோன்றும். இன்று தமிழினம் தன் வரலாற்றை உருவாக்க முற்படுகின்றது. பூமியின் மடியில் தம்மிடத்தை நிலைநாட்ட முற்பட்ட ஒவ்வொரு இனத்தின் அண்மைக்கால அனுபவங்கள் நமக்குக் கற்றுத் தர வேண்டியவை பல. எம்முடைய பொற்காலம் மட்டுமே எமக்கு வழிகாட்ட வர இயலாது. நாம்வாழும் இந்நூற்றாண்டில் ஒடுக்கப் பட்டு அநீதி இழைக்கப்பட்டதற்கு எதிராக எழுச்சி கொண்டவர்களின் அணியிலேயே இன்றுநாம் உள்ளோம். இந்த அணியில் ஜுவாலை விட்டெரிந்த தீய்கங்குகளில் ஒன்று தான் இந்த பிராண்ட்ஸ் பானன். வெறும் தீச்சுவாலையாய்த் தோன்றி கணநேரம் சுடர் விட்டு எரிந்து பின் மறைபவர்களும் உண்டு; கொடுமையின் தகிப்பில் உருவான தீச்சுவாலையே கலங்கரை விளக்கமாய் காலங்காலமாக வழிகாட்டும்படி வாழ்ந்தவர்களும் உண்டு. நடைமுறையைச் சிந்தனையாகவும், சிந்தனையை நடைமுறையாகவும் கொண்டு விஞ்ஞான ரீதியான விடுதலை இலக்கணத்தை வகுப்பவர்களே உண்மை விடுதலைவீரர். ஏனெனில் அவர்கள் விட்டுச்செல்லும் கருவூலம் கால எல்லைகளையும், நில எல்லைகளையும் மேவி மனிதனைப் பிணிக் குத் சக்திகளினின்றும் அவன் விடுதலையடைய வழிகாட்டிய வண்ணம் இருக்கும். பானன் எழுதிய 'இம்மண்ணின் உருக்குலைந்தோர்' (The wretched of the earth) பிரான்சிஸால் ஒடுக்கப்பட்ட அல்ஜீரியத் தேசிய இனத்தின் போராட்டத்தின் மத்தியில் அதைப் பற்றிய, அதன்மூலம் இந்நூற்றாண்டில் மூன்றாம் உலக நாடுகளில் ஒடுக்கப்பட்ட தேசிய இனங்கள் பற்றிய, சிந்தனைத் தெளிவின் தேடலால் உருவான நூல். அமீல்கார் கப்ரால், சேசுவேரா, நெஜிடெப்ரே' காஸ்ட்ரோ, போன்ற மூன்றாம் உலக நாட்டுமக்களின் 'உண்மை'

விடுதலைக்காகவும், சமதர்ம சமூகங்களின் உருவாக்கத்திற்காகவும் போராடிய வீரர்களும் உண்டு. அவர்களும் எழுதியுள்ளார்கள். பானனின் எழுத்துக்களும் அவர்கள் எழுதியவற்றின் வரிசையில் இடம்பெறும். பானனின் 'இம்மண்ணின் உருக்குலைந்தோர்' நூலுக்கு புகழ்பெற்ற பிரெஞ்சுத் தத்துவஞானி மூன், பவுல் சாத்தர் எழுதிய முன்னுரையில் "எம்முடைய (பிரஞ்சு ஏகாதிபத்தியத்தின்) நன்கறியப்பட்ட கொடுமைகளை—செற்றிவ், ஹரோய், மடகாஸ்கார் ஆகிய இடங்களில் நாம் செய்தவற்றை—எழுதும்போது பானன் குறிப்பிட்டுச் செல்கிறார். ஆனால் அவற்றைக் கண்டனம் செய்வதில் நேரத்தை வீணாக்காது அவற்றைப் பயன்படுத்துகிறார். ஏகாதிபத்தியத்தின் தந்திரோபாயங்களையோ, ஒடுக்குபவர்கள் தாய்நாட்டின் மக்களோடு எதிராகவும், சாதகமாகவும், உருவாக்கும் உறவுகளின் சிக்கலையோ பானன் அம்பலப்படுத்துகின்றார் என்றால் அது தன் சகோதரர்களுக்கு வழிகாட்டவும் ஒடுக்குபவர்கள் தமக்கென வகுத்த விளையாட்டிலேயே அவர்களை முறியடிக்கவும் அவர் அவ்வாறு செய்கிறார். சுருங்கக் கூறின் பானனுடைய குரலில் மூன்றாம் உலகம் தன்னைக் காண்கிறது; அதன்மூலம் தன்னுடனேயே பேசிக்கொள்கிறது.

உத்தி

உத்தி என்பதை வடிவத்தோடு ஒன்றுக்கிச் சொல்வதற்கு இல்லை. ஆனால் அதனின்றும் முழுக்கவும் சம்பந்தப்படாது தனித்து நிற்பதும் அல்ல. பொருத்தமாகச் சொல்வதானால் அது ஒரு சாதர்யம், கையாளும் திறமையைப் பொறுத்தது. இந்த வடிவம் அமைவதற்கு உதவக்கூடிய துணைப்பொருள்களை பயன்படுத்தி அவைகளைத் திறம்பட கையாளும் ஒரு வித்தை என்று சொல்லலாம். — ஜூன் 6 1956.

பத்தி னோடுநா வாண்டிவனில் நான்முதல்
பாங்கி னோடுகி றுகதை யாத்தனன்
பதி னிகைக்குச் சென்றிட்ட நக்கைத்
பாசம் மிக்கவென் அண்ணன்மு யற்சியால்
மெத்த வேவர வேற்புடன் அச்சினில்
விட்ட னர்'வீர கேசரி' யாளரும்
அத்தி னம்முதல் பற்பல சஞ்சிகைக்
காக்கி யேகதை நாடகம் ஈந்தனன்.

என்ற போதிலும் பாடல்கள் யாத்திட
ஏலு மோனைத் தாழ்வெண்ணம் கொண்டயான்
அன்பு மிக்கஎன் நண்பன்க விவலன்
ஆற்ற வால்'மது ரகவி' யானவன்
பண்பி னுள்ளாக ராஜனின் பாட்டுக்கள்
பார்த்துப் பார்த்துவா யூறிய நாட்பல
சென்றி டஏக்கம் மிக்கவ னாயினேன்
சிறிது மெகவி யாக்கமு யன்றிலேன்.

பாட்டுக் கட்டிட யாப்பறி வும்மேலாம்
பைந்த மிழக்கவி யிண்கவைத் தேர்ச்சியும்
மாட்சி சார்சொவிச் சூட்சியும் கற்பனை
வன்மை யும்மிக வேண்டும்வ வாற்றல்கள்
மோட்டுச் சின்னவன் என்றனுக் குண்டுக்கால்?
முற்றி டாடெவம்பல் இண்கவை நல்குமோ?
நாட்டுக் குந்தமி முக்கும் நல்குசெய
நாடி யான்கவி ஆசைது தந்தனன்.

மந்த மாய்ப்பாணம் சென்றது வாழ்வீனில்
மறக்கொ னுநானும் வந்தது முன்புநான்
செய்திட்ட ஆசைக விந்தது
சிறக்கு மாகிரி யத்தொழிற் காகவே
உந்து மார்வத்தொ டேபலா விதன்னில்
நாடுவ ஆய்ப்பயிற் சிபெற வாபினேன்
அந்த நாடகவீல் பாலர்கட் காகவென்
ருக்க வேபாடல் தேவைவும் நேர்ந்ததே.

பாப்பாய் பாட்டுக்க விமணி பாட்டுக்கள்
பால லர்சோம சுந்தரர் ஆக்கங்கள்
யாப்பினாற் பெற வேண்டிய நற்பயன்
யாவு மீந்ததால் நான்கவி செய்திடப்
பாப்பணிக் கெண் ஆளாக ஆக்கிடப்
பதஞ்செய் திட்டதை எங்ஙனம் சொல்லுவேன்?
மோப்ப வேகுழை கின்றது விச்சமீபோல்
முன்னி ருந்ததி கைமறைந் திட்டதால்.

ஆசு போக்கிடும் ஆசிரி யர்திரம்
அவரின் இன்றைய தாழ்நிலை சம்பளக்
காசி லேயவர் பாரபட சத்துடன்
கணிக்கப் பட்டிடல் அன்னத னூல்மிக
மாசை உற்றவ ராய்த்தொழில் மீதினில்
மனத்தை வைத்திட மாட்டில ராகவே
தேச ருன்றித்தி நங்குன்றி வாழுதல்
தேரிவித் தோர்கவி யாக்கினன் அன்றதை.

என்றன் நெஞ்சினில் என்றும்இ ருந்திடும்
ஏந்தல் பண்டிதர் பொன்சிறுஷ ணபிள்ளை
நன்று நன்றென நம்வகுப் பாருக்கே
நாவ வித்திடப் பாடிப்பு கழந்தனர்
என்றன் ஆக்கங்கட் கென்றுங் களந்தந்த
'ஈழ கேசரி' யாளரும் அக்கவி
தன்னை ஏற்றுவே வியிட்ட னர்அதே
தம்முக் கென்றுத லாங்கவி என்பனே. *

தீமிலைத்துய்மில்லின் கவிதை - 2

அன்றொருநாள் இளமாலை யரும்புகிற நேரம்
 அணி வயலிற் கிணற்றேராம் அமர்ந்திருந்தபோது
 கன்றொன்று பின்றொடரக் கதறி வரும் பசுவைக்
 கலைத்து வருமொரு சிறுபெண் - காட்சியிது கண்டேன்
 சென்றருகு என்ன இது? என்று வினாவோச்சத்
 “தின்றதிது மரவள்ளி” யென்றுவிடை தந்தாள்
 “உன்றனது பெயரென்ன” பள்ளி செல்வதுண்டோ?
 “உரைத்திடுக” என்றவுடன் ஓடிமறைந்திட்டாள்.

திட்டொன்றில் நாகூந்து சிறு குடிசையுள்ள
 திமிலதீ வென்பதுதான் எங்களது சிற்றூர்
 வட்டொன்றில் பலகிளைகள் பிரிந்தமைதல்போல
 வளமார்ந்த கிராமங்கள் நான்கு புடைகுழி
 பட்டொன்று பயில்கின்ற தீவென்பதறியார்
 பழந்திட்டை மாத்திரமே திமிலை தீவென்பார்
 மட்டங்கள் சில சேர்ந்து வால்பிடிப்பதனால்
 மறைந்திடுமாம் தீவென்ற மங்காத மகிமை!

மகிமையொடு முன்தோன்றி வளர்ந்திட்ட காதை
 வருகின்ற கொம்பு சில மறைத்திடலாமென்ற
 தகைமை பெறு பேருண்மை சரியென்பதற்குச்
 சாட்சிகளு முண்டிந்தத் தத்துவமும் நன்றே
 பகிடி யிதில் எதுவென்றால் துரைத்தனத்தார்கள்
 பாவமெடுப் பார்மைகையில் பாவையென வாடல்
 மகுடியிதைப் பாம்பாட்டி யூதிடுதலன்றி
 வருநாக மூதுவது மாபெரிய வீந்தை!

வீந்தைமிகு சிற்றூரில் அன்று மறைந்திட்ட
 வெகுளியுறு சிறுபெண்தான் எனப்பாட வைத்தாள்.
 வந்த அவள் எனைக்கேட்ட வார்த்தையிது “அண்ணே!
 னளர் கல்வி கற்க எனக் காதையிருந்தாலும்
 எந்தவழி கற்கிறது? பள்ளியிலையன்றே!”
 எனச்சொல்லி எனைத்துண்டி எழுந்து நடந்திட்டாள்
 அந்த நினைவோடே நான் எழுந்தில்லம் சென்று
 அயல்விட்டுப் பத்திரிகை யதில்மேய வானேன்.

ஆனபல செய்தியொடு கதைகள் சில கண்டேன்
 ஆசிரியருக்கு வரைகின்ற கடிதங்கள்
 நானுமிது போலெழுத ஏன்முனைதல் கூடா
 நல்ல கதை கட்டுரைகள், நாடகங்களெல்லாம்?
 காணுகிற பத்திரிகை சஞ்சிகைகள் தோறும்
 காட்சிதரு மிந்த வகை யாக்கங்களைத்தான்
 வீணில் வரைகின்றதுவா? புதிய திசையொன்றில்
 வெற்றிபெற முந்துவது வெகுநேர்த்தி யென்றே.

என்புதிய ஆக்கமதைக் கவிதையெனும் வடிவில்
 எழுத மகி க்கிகின்ற எழுதுகோல் தொடட்டேன்
 புண்கவிதை யென்றுகவி கம்பனுரைத்திட்ட.
 போதினிலே யானினை யேதென்று சொல்ல
 வண்கவியா, மென்கவியா, வரன்கவியா, அன்றேல்
 மயிலாடக் கண்டெழுந்த வாண்கோழிக் கவியா?
 என்கவிதை ஏதென்று எண்ணி எண்ணி சோர்ந்து
 இடுக்கின்ற போதினிலே இவளோடி வந்தாள்.

வந்தவளை யான்பார்த்தேன். வாய் பேசவில்லை
வாலையவன் திமிலியெனு மழலைமொழிச் செல்வி
கொந்தலடு துன்பமணி மாலவன் பொற்கோயில்
கொங்கை நிமிர் செந்தமிழர் கொஞ்சுமிளங் கோதை
சந்ததமு மிசைபாடித் தரங்கநிறை தாவித்
தணிகின்ற வாவிடயல் இனிதிருக்கு நங்கை
சுந்தரியைக் குமமிசைச் சுவைதும்பப் பாடத்
துணிந்திட்ட புன்செயலைச் சொல்லுகிறேன் கேளீர்.

கேளிரிடைப் புலவரென யாருமெனக் கில்கை.
கேட்கின்ற காவியமு முஞ்சுவைப் பாட்டும்
தாளமுடன் என்ந்ததை பாடியதைக் கேட்ட
தகமையிலே கூத்துகளின் ததும்புமிசை கனிலே
ஆழமறியாத நிலை; - காலைவிட வானேன்
ஆதுகவிதை யென்றெவரோ ஆதாவு தந்தார்.
ஏழையெனைப் பாவலனென் நெவரெவரோ சொன்னார்.
இதுகவிதை பிறந்தகதை. இன்னுமொரு புதினம்.

புதினமந்தச் சிறுபெண்ணே பூத்துமணம் செய்து
புதல்வியனை யீன்றாபு புத்திரியின் புதல்வர்
சுதிபெறற குக் கல்விபெற இன்றுமொரு பள்ளி
கண்டதிலை இவ்வூரின் சுதியிதுதான் மேலும்
விதிவசதை யென்னென்று யான்சொல்லி யழட்டும்
வேறுதுறை நரடாமல் கவிமொழை வந்தத
அதிகயத்தால் இன்றிந்த உலகமெலாம் கவிதை !
அதுவுமொரு புதினமிது புதுக்கவிதை யுலகாம் !!

★ ★

(“மட்டு நகரின் மருங்கினிலே பாடும்
மச்சம் நிறைந்திடு வாவிமிலே - செந்நெல்
கொட்டும் வளமுடைக் கோதையவள் தமிழ்
கொஞ்சும் குலை மொழிக் குமரி” எனத்தொடங்கி

“கண்ணெனப் போற்றிடுங் கல்விக் களஞ்சியக்
கட்டிட மில்லை கலைவளர - பாலர்
மண்ணிலே வீழ்ந்த மணியெனவே மங்கி
வாழ்வை யீழ்ந்து மடிவது வோ” என முடியும் அப்
பாடல் “திமிலிதீவு” எனுந் தலைப்பில் வீரகேசரியில் வெளி
வந்தது.) *

THE ABBA TAILORS

No. 5, 1st Cross Bazaar Street,
BATTICALOA.



ஆண்களுக்கான
நவநாகரீக மோஸ்தரிலான
உடைகள்,

பெண்களுக்கான
நவீன கவர்ச்சிமிக்க
ஆடை அணிகள்
தைப்பதற்கு

நீங்கள் நாடவேண்டிய
ஒரே இடம்

த அபா ரெயிலர்ஸ்

இல. 5, 1வது குறுக்கு வீதி.
மட்டக்களப்பு.

விடிந்தும் விடியாத...!

— பித்தன்

அகமும் புறமும் என்பதுபோல் 30 வருடங்களுக்கு முன்பு இவர் எழுதிய 'பாதிக்குழந்தை'யின் உட்புறத்தைத் தொட்டுக் காட்டுகிறது இந்தக் கதை. — ஆசிரியர் குழு.

பாம்புக்கு நஞ்சையும் மனிதனுக்கு நெஞ்சையும் படைத்துவிட்ட இறைவனின் நாசக் கான நகைச்சுவையை எந்த அளவு கோல் கொண்டு அளப்பது! எந்தத் தராசுகொண்டு நிறுப்பது?

மனிதன் வாழ்க்கை என்ற இரண்டோடு உலகம் நின்று விடுகிறதா? இல்லையே!

பாவம், புண்ணியம், நியாயம், அநியாயம், நீதி, நேர்மை, ஒழுக்கம் என்று எத்தனையோ? இத்தனைக்கும் மேலே இறைவன்! இவைகளையெல்லாம் தொகுத்துச் சிந்திக்க முனைந்தால், ஏதோ ஒன்று தொடர்பற்று அறுந்து நிற்கிறதே!

ஆனால் ஒன்று மட்டும் நிச்சயமாகத் தெரிகிறது, இவை எல்லாவற்றையும் மிதித்து மேலேறி சற்று உயரத்தில் நின்று கைகொட்டிச் சிரிக்கிறதே ஒன்று அதன் பெயர்தான் மனிதன்.

மனிதன்!

நாடகத்திலே முகத்திற்கு அரிதாரம் பூசிக் கொள்வதுபோல நெஞ்சுக்கும் அரிதாரம் போடக் கற்றுக்கொண்டவன் மனிதன்!

இலக்கியத்திலே அகமும் புறமும் என்று இருப்பதுபோல வாழ்க்கையையும் ஆக்கிக் கொண்டவன் மனிதன்!

அந்தரங்கம் புனிதமானது என்கிறார்கள் சில சமயம் அது அசிங்கமாகவும் இருக்கிறதே!

இந்த எண்ண ஓட்டங்களுக்கு மத்தியிலே எனக்கு உமறு வெப்பை ஹாஜியாரின் ஞாபகம்தான் வந்தது.

உமறு வெப்பை ஹாஜியார் இந்த உலகத்தைவிட்டு மறைந்து எட்டு வருசங்கள் ஆகி விட்டன. என்றாலும் எண்ணூறு ஆண்டுகள் அவருடைய புகழ் நின்று நிலைக்கும் என்பது என்னுடைய எண்ணம் மட்டுமல்ல இந்தக் கிராமத்தவர்கள் எண்ணமும் கூட.

கிராமத்தின் முன்னேற்றம் மக்களின் வாழ்க்கை உயர்வு. இவைகள் உமறு வெப்பை ஹாஜியாரின் புகழுக்குச் சான்று. ஊருக்கு மத்தியிலே தெரிகிறதே அந்தப் பெரிய கட்டிடம், அதுதான் 'சுபைதா மன்ஸில்' இது உமறு வெப்பை ஹாஜியார் விட்டுச்சென்ற ஞாபகச் சின்னம், ஏழைப் பெண்கள் அங்கே கல்வி கற்கிறார்கள். தொழில் பழகுகிறார்கள். அங்கேயே தொழில் செய்து ஒரு நாளைக்கு எட்டு, பத்து என்று சம்பாதிக்கிறார்கள். இப்பொழுதெல்லாம் பணம் இல்லையென்று பெண்களின் விவாகம் தடைப்படுவதில்லை, குடும்பச் சீர்கேடுகள் நிகழ்வதில்லை. மானமாகவும் மகிழ்ச்சியாகவும் ஏழைகள் வாழ்கிறார்கள்.

ஏழ்மைதான் எல்லாச் சீர்கேட்டுக்கும் காரணம் என்பது எவ்வளவு உண்மை.

"வரும்போது எதையும் கொண்டு வாரதில்ல, போகும்போது எதையும் கொண்டு போறதும் இல்ல தம்பி!"

இப்படி உமறு வெப்பை ஹாஜியார் அடிக் கடி சொல்லுவார். இப்படிச் சொல்லிக் கொண்டே, மனிதர் எவ்வளவு பெரிய பெருமைகளைச் சமந்துகொண்டு போய்விட்டார்!

நான் மட்டுமல்ல இந்தக் கிராமமே அவரைப்பார்த்து வியந்தது.

ஹாஜியாரின் ஒரு புறத்தைப் பார்த்து எல்லாரும் வியந்துநின்ற பொழுது அவருடைய மறு புறத்தைச் சந்திக்கும் சந்தர்ப்பம் எனக்கு ஏற்பட்ட பொழுது நான் அதிர்ந்து போனேன்.

ஹாஜியாரும் நானும் மிக நெருங்கிய நண்பர்கள், பிறப்பிலே என்னை முந்திவிட்ட ஹாஜியார் இறப்பிலும் என்னை முந்திவிட்டார்.

அவர் பிறந்த வீடும் நல்ல சொத்துள்ள வீடு, கலியாணத்தின் போதும் ஏராளமான சொத்து வந்துசேர்ந்தது, மனிதர் கொடிகட்டிப் பறந்தார்.

முதல் முறை மக்கத்துக்குப் போனபோது நானும் அவரும் ஒன்றாகவே போனோம் இரண்டாவது முறை அவர் மட்டும் போய்வந்தார் அதன் புறகுதான் அவர் வாழ்க்கையில் அந்த மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன!

இரண்டாவது முறை மக்கத்துக்குப் போய் வந்த ஹாஜியார் யாருடனும் அதிகம் பேசவில்லை, நடையிலே ஒரு பதனம், பேச்சிலே ஒரு அமைதி, இல்லையென்று சொல்லாது கொடுப்பதிலே ஒரு மகிழ்ச்சி சேர்த்த பணத்தை மட்டுமல்ல சேரும் பணத்தையும் ஏழைகளுக்குக் கொடுப்பதுதான் அவருடைய வேலையாக இருந்தது.

எட்டு வருடங்களுக்கு முன் ஒரு நாள் இரவு நான் இஷா தொழுதுவிட்டு பள்ளி வாசலில் இருந்து வீட்டுக்கு வந்துகொண்டிருந்தேன், வழியிலே ஹாஜியாரின் வேலைக்காரனைச் சந்தித்தேன்.

“எங்கே ஹாஜியார் சுடைப்பக்கம் காணவே இல்லையே?” என்றேன்.

“ஹாஜியாருக்குச் சுகம் இல்லை முதலாளி உங்களைக் கூட்டிவரச் சொன்னார்” என்றான்.

சுகமில்லை என்று வேலையாள் சொன்னதும், ஹாஜியாரின் வீட்டைநோக்கி வேகமாக நடந்தேன் நான். வீட்டுக்குள் நுழைந்த பொழுது எங்கும் அமைதி நிலவியது. பள்ளி வாசலுக்குள் நுழைவது போன்று ஒரு சமமான அனுபவம் அது, மென்மையான மல்லிகை மணம் காற்றோடு கலந்துவந்து மனதைச் சிவிரக்க வைத்தது.

வேலையாள் வழிகாட்ட நான் அந்த அறைக்குள் நுழைந்தேன். அங்கே ஹாஜியார் தரையில் பாய் விரித்துப் படுத்திருந்தார்.

“அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்” என்றேன் நான் மெதுவாகக் கண்விழித்த ஹாஜியார், சலாம் சொல்லியபடி எழுந்து சுவரில் சாய்ந்து “வாங்க தம்பி!” என்றார்.

“உடம்புக்கு என்ன ஹாஜியார்?” என்றேன் நான்.

“உடம்புக்கு எப்பவும் நோய் வந்ததில்லத் தம்பி! இந்த மனசுக்குத்தான் சுகமில்ல, நெஞ்சு நோவு” என்றார்.

“நீங்க இப்படித் தரையிலே படுக்கிறீங்களே, அப்படி அந்தக் கூட்டிலில் படுக்கலாமே?” என்றேன்.

ஹாஜியாரின் முகத்தில் வழமையான அந்தப் புன்னகை படர்ந்தது.

“இப்ப இருபது வருஷமா இதுதான் தம்பி என்ட படுக்க!” என்றார்.

அவர் முகத்தில் வேதனை படர்ந்தது.

“நீங்கள் என்னைக் கூப்பிட்டிங்களாம்” என்றேன் வெதுவாக.

“ஓம் தம்பி உங்களைக் கூப்பிட்டன் உங்க னோட கொஞ்சம் கதைக்கவேணும்” என்று சொல்லிவிட்டு ஒரு கெருமுச்சு விட்டார் சிறிது நேரத்தில் திரும்பவும் தொடர்ந்தார்.

உங்களுக்கு இட்ட சொல்லவேணும் தம்பி! இந்த வீட்ட வேலைக்கார இபுராஃமுக்குப் பாதியும், சுலைமானுக்குப் பாதியுமாக எழுதி வச்சுட்டன்” என்றார்.

எனக்கு அவருடைய இந்தச் செயல் ஒரு புதிராகவே இருந்தது! எனவே

“விசுவாசமுள்ள வேலைக்காரன் இபுராஃம் அவனுக்கு எழுதுவீங்க சரி, சுலைமானுக்கு ஏன் எழுதி வச்சிங்க? அவன்தான் இந்தக் கிராமத்திலேயே அடாவடிக்காரனாச்சே!”

எனது இந்தப் பேச்சைக் கேட்டதும் ஹாஜியார் முகத்தைச் சுளித்தார் ஒரு பெருமுச்சு விட்டபடி பிறகு சொன்னார்.

“சுலைமான் கபைதாட வாப்பா அதுக்காகத்தான் தம்பி எழுதி வச்சன்” என்றார்.

“சுபைதாவா! எந்த கபைதாவைச் சொல்லுறீங்க?” என்றேன்.

சுபைதாவ உங்களுக்குத் தெரியும் தம்பி! இருவது வருசத்துக்கு முன்னால இந்த ஊட்டுல வேலைக்கு இருந்த புள்ள” என்றார்.

நெற்றியைச் சுருக்கியபடி யோசித்தேன், ஞாபகம் வந்தது. ஹாஜியார் வீட்டில்வேலைக்கு இருந்த பெண்! நடத்தைகெட்டு கர்ப்பமாகி ஊரைவிட்டுத் துரத்தினார்களே!

“அந்த சுபைதாவா?” என்றேன் ஆச்சரியத்தோடு.

ஹாஜியார் தலையை அசைத்தபடி பேச்சைத் தொடர்ந்தார்:

கலியாணமாகாத வயசுப்பெண் வயித்துல உண்டாயிட்டுது, அதப் பார்த்து இந்த ஊரே திறண்டுவந்தது, நானும் ஊரோடு சேர்ந்து சுபைதாவத் துரத்தினன். ஆனா சுபைதாட வயித்துல வளர்ந்தது என்னுடைய குழந்தை என்பது யாருக்கும் தெரியாது, ஊருக்கு மறைச்சன் ஆண்டவனுக்கு மறைக்க முடியுமா?”

இந்த இடத்தில் பேச்சை நிறுத்திவிட்டு நெஞ்சைத் தடவினர். பிறகு தொடர்ந்தார்.

என்ட கதையக் கேட்டதும் உங்கட நெஞ்சு படபடக்கிறது எனக்குத் தெரியும் தம்பி! உம்..., என்ன செய்ய? நல்லதும் கெட்டதும் சேர்ந்துதான் இந்த உலகம், ஜமா அத்து தொழுதை, நோன்பு, சகாத்து, ஹஜ்ஜி, இதுகளைச் செய்தா மட்டும் ஒருவன் நல்லவனாகி விடுவானா? இந்த நப்சி இருக்குதே அதுதான் நம்பட மனசு இதக் கட்டுப்படுத்த வேணும் தம்பி! மனசு சுத்தமில்லாட்டா ஈமானுக்கு அதுல இடமில்ல

ஹாஜியார் சிறிது நேரம் மௌனமாக இருந்தார். பிறகு

என்ட மனதைத் தொறந்து உங்களுட் சொல்றன் தம்பி! அப்பதான் இந்தப் பாரம் குறையும், இருபது வருஷத்துக்கு முன்னால ஒரு இரவு பத்து மணிக்குமேல நான் ஊட்டுக்கு வந்தன், சுபைதா மண்டபத்துக்குள்ள படுத்திருந்தா அவ படுத்திருந்த மாதிரியப் பார்த்ததும் என்ட மனசுக்குள்ள சைத்தான் பூந்திட்டான், நான் மிருகமாயிட்டன். அவ மைத்தாகிட்டா. அதுக்குப் பிறகு எத்தனையோ சம்பவங்கள், ஒரு நாள் இந்த ஊராக்களோட சேர்ந்து சுபைதாவ இந்த ஊரஉட்டே துரத்தினன்.

இதைச் சொல்லிவிட்டு ஹாஜியார் கண்ணீர் வடித்தார். நான் அவரையே பார்த்துக் கொண்டு பேசாமல் இருந்தேன்:

“நான் இந்தப் பாவத்துக்கு மன்னிப்புக் கேக்கத்தான் தம்பி. இரண்டாவது தடவையா

மக்கத்துக்குப் போனேன் அங்கே போனதினால என்ட பாவம் அழிஞ்சு போச்சுதா தம்பி! என்ட மனது அத ஒப்புக்கொள்ளல, இந்த இருவது வருஷமா நானும் செய்யாத நன்மை இல்ல, எல்லாம் செஞ்சு பார்த்தன் கணக்குத் தீர்ந்த பாடில்லை. உம்...! எப்படியெல்லாம் மனிதன் பாவம் செய்யுன் இதுக்கெல்லாம் எப்ப கணக்குத் தீர்க்கப் போறாங்களோ?”

ஹாஜியார் இந்த இடத்தில் பேச்சை நிறுத்திவிட்டு நெஞ்சைத் தடவிக்கொண்டிருந்தார். சிறிது நேரத்தில் திரும்பவும் தொடர்ந்தார்.

வெளிச்சம் போட்டு வாழ்ந்த நான் எப்பவும் விரும்பினவனில்ல தம்பி! அன்றைக்கு ஊருக்கு முன்னால நானும் கொஞ்சம் வெளிச்சம் போட்டுட்டன்! வெளிச்சம் கண்ணத்தான் கூசும், ஆனா நான்போட்ட வெளிச்சம் இருக்குதே அது, என்ட மனசக் கூசு வைச்சுட்டுது தம்பி! இந்த இருவது வருசமா எனக்குப் பொழுது விடிஞ்சதுமில்ல, பொழுது சாஞ்சதுமில்ல, என்னவோ இன்டைக்குத்தான் என்ட மனசுக்குக் கொஞ்சம் தெம்பு வந்திருக்கு.

ஹாஜியார் நன்றாகக் களைத்துப்போய் விட்டார் நெற்றியில் வியர்வை துளிர்ந்தது. அசதியோடு கண்ணை மூடிக்கொண்டு சாய்ந்திருந்தார்.

ஹாஜியார் தூங்கட்டும் என்று எண்ணிய படி நான் இருப்பிடத்தை விட்டு மெல்ல எழுந்தேன். ஹாஜியார் கண் விழித்துக்கொண்டார்.

“கொஞ்சம் அசதியாக இருந்தது தம்பி! கண்ணை மூடிட்டன்” என்றார்.

“உங்களுக்கு ஓய்வு தேவை நன்றாகத் தூங்குங்கள்” என்றேன்.

“எனக்கில்ல தம்பி! என்ட மனசுக்கு ஓய்வு வேணும். இந்த இருவது வருசமா என்ட மனசு நல்லா அலைஞ்சு அலுத்துப் போச்சது, சரி தம்பி! நல்லா நேரமாச்சது. நீங்க ஊட்டுக்குப் போங்க, நாளைக்குச் சந்திப்பம்” என்றார்.

குழம்பிய மனதோடு நான் வீட்டை நோக்கி நடந்தேன்.

மறுநாள் பொழுது விடிந்தது! ஆனால் உமறு வெப்பை ஹாஜியாருக்கு விடியவில்லை, அவர் இந்த உலகத்தைவிட்டுப் போய்விட்டார்.

தரமான அழகிய

பவுண் தங்க நகைகளுக்கும்

ஓடர் நகைகள்

உத்தரவாதத்துடன் செய்து

கொள்வதற்கும்

நம்பிக்கையுடன் நாடவேண்டிய

சிறந்த ஸ்தாபனம்.

றிஸ்பா கோல்ட் ஹவுஸ்

இல. 34A, பிரதான வீதி,

மட்டக்களப்பு.

சிறந்த பவுண் தங்க நகைகளுக்கு
இன்றே விஜயஞ் செய்யுங்கள்.

சாந்தினி கோல்ட் ஹவுஸ்.

பாவித்த பழைய நகைகளுக்கு
பதிலாக

புதிய நகைகள் மாற்றிக்

கொடுக்கப்படும்.

பழைய தங்கம், பொன், வெள்ளி,

கூடிய விலைக்கு வாங்கப்படும்.

சாந்தினி கோல்ட் ஹவுஸ்

இல. 57, மெயின் வீதி,

மட்டக்களப்பு.

தொலைபேசி: 2898

உங்களுக்குத் தேவையான

மாதர்களின் அழகுசாதனப் பொருட்கள்,

வீட்டுப்பாவனைப் பொருட்கள்,

நூல் வகைகள்

பெற்றுக்கொள்ள நாடுங்கள்

ப வு சி ஸ்

58, பிரதான வீதி, மட்டக்களப்பு.

தொலைபேசி : 2215.

ஒரு பிடி அவல்

— குசேலர்

புனைகதை இலக்கியம் ஆகுமா?

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இலக்கிய வடிவம் எது? 'பூ! இதுஎன்ன கேள்வி. புனைகதைதான் இன்றைய இலக்கியம் என்பது சிறு குழந்தைகளுக்குக்கூடத் தெரியுமே' என்கிறீர்களா? அதுதான் இல்லை. உலக நாடுகள் யாவற்றிலும் உலக மொழிகள் யாவற்றிலும், சிறுகதை, நாவல், நாடகம் முதலிய புனைகதைகள்தான் இன்றைய இலக்கியம் என்று ஏற்றுக்கொண்டாலும் மட்டக்களப்பில் உள்ள சில தமிழறிஞர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. கம்பராமாயணம், சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை போன்ற பழந்தமிழ் நூல்கள் மட்டும்தான் இலக்கியம் (இவை புனைகதை ஆகவோ?) மற்றவை இலக்கியமே அல்ல என்கிறார்கள் அவர்கள். காரணம் என்ன தெரியுமா? ஆங்கிலத்தில் Classics என்றால் தான் இலக்கியம் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளதாம்? அப்படியானால் Literature என்றால் என்ன அர்த்தம் என்று உடனே நீங்கள் கேட்பீர்கள். மூச்சு! அதெல்லாம் மடத்தனமான கேள்விகள். சரி போகட்டும். புனைகதை இன்றைய இலக்கியம் அல்லவென்றால், இக்காலத்தில் இலக்கியமே இல்லை என்று ஆகிவிடுகிறதே? ஆனால்

இலக்கியத்திற்கு 'நொபல்' பரிசு என்று புனைகதைக்குப் பரிசு கொடுக்கிறார்களே? தமிழகத்தில் சாகித்திய அகாடமி, ஞானபீடம் முதலிய அமைப்புகள் புனைகதைகளை இலக்கியம் என்று கணித்துப் பரிசு கொடுக்கிறார்களே ஏன் இலங்கையில் கூட - ஐயையோ! ஆளை விடுங்கள்!

இலக்கணத்தைக் கண்டுபிடித்தவர் யார்?

தொல்காப்பியர் அல்லது நன்னூலாசிரியர் ஆக இருக்கலாம் என்று யாரோ முணுமுணுக்கிறார்கள். உண்மையில் இலக்கணத்தை யாரும் கண்டுபிடிக்கவில்லை இலக்கியம் கண்டதற்கு இலக்கணம் என்பார்கள். இதன் பொருள் என்ன? ஒரு மொழி வழக்கில் எவ்வாறு உள்ளதோ அதுதான் சரியானது என்பதைச் சொல்வதே இலக்கணம். "எங்கு நிறைகின்ற பொருளே" எனத் தாயுமானவர் 'பாடுவார்' என்று கி. வா. ஜ. எழுதினால், 'பாடுவார்' என்பது பிழை "பாடியுள்ளார்" என்று இருக்கவேண்டும் என யாராவது சொல்லவந்தால் அவர் மண்டையில் இரண்டு போடலாம்போல் தோன்றுகிறதல்லவா? "பாடுவார்" என்று எழுதும் வழக்கைப் புகுத்தியவரே ஒருவேளை கி. வா. ஜ. ஆகவும் இருக்கலாம். ஆனாலும்

என்ன? முட்டையில் மயிர் பிடுங்கும் இலக்கணத்திற்கு இங்கு வேலையில்லை. "பாடுவார்" என்பதே நன்றாக இருக்கிறது. ஆகவே அதுவே கரி. இலக்கணத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டியதுதான். இதுபோலவே புளியந்தீவு என்று எழுதுவது பிழை. புளியன்றீவு என்று எழுதவேண்டும் என்று யாராவது ஓயாது கூச்சல் போட்டுக்கொண்டிருந்தால் என்ன சொல்வீர்கள்? சொல்லாதீர்கள். அது எனக்குத் தெரியும். 'பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் வழுவல; கால வகையினனானே!' என்று நன்னூலே சொல்கிறது. அப்படிச் சொல்வது இலக்கணத்துக்கு மட்டுமல்ல, இலக்கணப் பித்தர்களுக்கு மட்டுமல்ல என்று எண்ணத்தோன்றுகிறதல்லவா?

'சுஜாதா' யுகம்

கவிதைத்துறையில் பாரதியுகம் என்று சொல்வதுபோல் புனைகதைத் துறையில் இன்று 'சுஜாதா' யுகம் தோன்றியுள்ளது. தமிழ்ப் புனைகதையின் வரலாற்றை ஒரு ஐம்பது ஆண்டு பின்னோக்கிப் பார்த்தால், அவ்வப்போது அதன் Trend மாறி வந்திருப்பதை அவதானிக்கலாம். அவ்வாறான Trend - Setters ஆகப் பல எழுத்தாளர்கள் முத்திரை பதித்திருக்கிறார்கள்.

முன் சீப் வேதநாயகம் பிள்ளை, மாதவையா, வை. மு. கோதைநாயகி போன்றோரின் பழங்காலத்துத் தமிழ் நடையில் ஒரு புதிய திருப்பத்தைப் புகுத்தியவர் அமரர் 'கல்கி', கல்கியுகம் கொடிகட்டிப் பறந்து கொண்டிருந்த வேளையில் 'மணிக் கொடி' பரம்பரையினர் அதில் ஒரு திருப்பத்தை ஏற்படுத்தி 'மணிக்கொடியுகம் ஆக்கினர். அவர்கள் பாணியில் சிறிது காலம் செல்ல 'அகிலன்' அதில் ஒரு திருப்பத்தை ஏற்படுத்தி புதிய பாணியைப் புகுத்தினார். அவரது யுகம் சில காலம் புகழ் பெற்றிருந்தது. அச்சமயம் ஜெயகாந்தன் தோன்றி புனைகதையில் மேலும் ஒரு திருப்பத்தை ஏற்படுத்தினார். அவரது பாணி அரசோச்சிய காலத்தில் 'சுஜாதா' தோன்றி ஒரு புதிய பாணியைப் புகுத்தினார். அவரது 'ஸ்டைலே' இன்று புனைகதைத் துறையில் முனைப்பாக இருக்கிறது. இன்று புகழ் பெற்றிருக்கும் பிரபல எழுத்தாளர்கள் முதல் புதிதாகத் தோன்றும் பல இளம் எழுத்தாளர் உட்பட, பெரும்பான்மையோர் 'சுஜாதா'வின் பாதிப்புக்குள்ளாகியிருப்பது கண்கூடு. சிந்தனையில், நடையில், எழுத்தாற்றலில் இன்னமும் அவர் முன்னணியில் நிற்கிறார். இவரது யுகத்தில் ஒரு திருப்பத்தை ஏற்படுத்த இன்னும் ஒருவர் வராமலா போய் விடுவார்.

மாதுளம் முத்துக்கள்

கவிஞர் அன்புமுகையதீன் அவர்களின் கவிதைத் தொகுதி ஒன்று 'மாதுளம் முத்துக்கள்' என்ற பெயரில் வெளிவந்திருக்கிறது ('மாதுளை முத்துக்

கவிஞர்களே! கவிஞர்களே!

மக்களின் இதயத்தில் சுவாலித்தெரியும் வேட்கைகளை; சமகாலப் பிரச்சனைகளை பாடுபொருளாகக் கொண்ட சிறந்த கவிதைகளுக்குத் தகுந்த சன்மான மளிப்பதென்றும், களத்தில் பிரகரிப்பதென்றும் முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. கவிதைகள் அனுப்பவேண்டிய முகவரி: 'களம்', 17/2, எல்லை வீதி, மட்டக்களம்.

கள்'' என்று இருக்கவேண்டுமோ?) இந்நூலின் வெளியீட்டு விழா அண்மையில் மாளிகாவத்தை வை. எம். எம். ஏ. மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. அதில் பேசிய சில தமிழறிஞர்கள் மாது + இளம் முத்துக்கள் என்று பிரித்து அர்த்தம் கூறினார்களாம் அப்படியானால் அது 'மாத்ளம் முத்துக்கள்' ஆகிவிடுமன்றோ? மாது + உளம் என்றுதானே இருக்கவேண்டும்?

சரிதான். எனக்கும் இலக்கணப்பித்தம் தலைக்கேறிவிட்டது என்று யாரோ முணுமுணுக்கிறார்கள். ஆனால் வழக்கில் இல்லாத ஒன்றை இலக்கணம் என்று ஏற்றுக்கொள்வது எப்படி?

'மாதுளம் பழம்' என்பது தான் வழக்கு. மாதின் உளம் போன்றது என அர்த்தம் தரும் வகையில் அச்சொல் வழக்கில் உள்ளது. வழக்காவது கிழக்காவது என்று நீங்கள் சொன்னால் விட்டுவிடுகிறேன் வேறு என்ன செய்வது?

கதை கதையாம்

காரணமாம்

சிறுகதை நாவல்பற்றி நம் மவர்கள் நன்றாக விளாசுவார்கள் சிறுகதை நாவல் எழுதத்

தெரியாதவர்கள்கூட, எப்படி அவற்றை எழுதவேண்டும் என்று சொல்லித் தருவதில் விற்பன்னர்கள். மண்வாசனை பாத்திர வார்ப்பு, பேச்சு மொழி, வர்க்க உணர்வு பற்றி எல்லாம் சொல்வார்கள். ஆனால் 'கதை' என்ற லட்சணத்துக்குரிய 'சுவாராஸ்யம்' அல்லது 'விறுவிறுப்பு' அதைக் கோட்டை விட்டுவிடுவார்கள். உண்மையில் மேற்கூறிய லட்சணங்கள் எல்லாம் இருந்தாலும் 'சுவாராஸ்யம்' இல்லாவிட்டால் அது 'கதை' ஆகாது. கட்டுரை ஆகிவிடும்.

அண்மையில் ஒருசிறு ஆங்கில நாவல் படித்தேன். இயன் செரெயிலர் என்பவர் எழுதி 1956ல் முதன்முதல் வெளியிட்டு, தற்சமயம் 32 பதிப்புகள் வெளிவந்துள்ள அந்த நாவலின் பெயர் "த சில்வர் ஸ்வாட்" என்பது (வெள்ளி வாள்) முதலாவது உலக யுத்தத்தின்போது ஹிட்லரின் படை யெடுப்பினால் நாச மடைந்த போலந்தின், சிதறிப்போன ஒரு குடும்பத்தின் கதை, ஒரு கணவன், மனைவி, மூன்று முழந்தைகள் மற்றும் ஒரு சிறுவன் ஆகியோரே முக்கிய பாத்திரங்கள். உண்மைச் சம்பவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட இக்கதையில், யதார்த்தம், மண்வாசனை,

பாத்திர உயிர்ப்பு, வரலாற்றுப் பின்னனி எல்லாம் அப்படியே இருந்தும் கதையின் 'சுவா ராஸ்யம்' பவி கொடுக்கப்பட வில்லை. அத்தியாயத்துக்கு அத் தியாயம் எவ்வளவு சாமர்த் தியமாக சம்பவங்கள் கோர்க் பட்டு இறுதிவரை எவ்வளவு வி று வி று ப் பா க நாவல் கொண்டுசெல்லப்படுகிறது என் பது இன்றைய இளையதலை முறை எழுத்தாளர்கள் கண் டிப்பாகப் பயின்று பின்பற்ற வேண்டிய உத் தியாகும். நாவல்களில் விறுவிறுப்பு என் பது பத்தாம் பசலித்தனம் என்ற கொள்கையுடையவர் கள்கூட இதை ஒருமுறை படித் துப்பார்க்கலாம்.

மொழி வளருமா?

மரம் செடி கொடிகளைப் போல் ஒரு மொழியும் வளரும்

தன்மையுடையதா? அப்படித் தான் எண்ணவேண்டியிருக் கிறது. வளர்ச்சி அல்லது மாறு தல் என்று இதைக் குறிப்பிட லாம். உதாரணமாகச் சொல் லப்போனால் பத்து வருடத் துக்கு முந்திய ஆங்கில மொழிக்கு இப்போதுள்ள ஆங்கில மொழிக்கும் வித்தியாசமுள் ளது 25 வருஷத்துக்கு முந்திய ஆங்கிலம் இன்னும் வேறுபாடு கூடியது. 100 வருடத்துக்கு முன் -? சொல்லவே வேண் டாம்.

தமிழ் மொழியிலும் இம் மாறுதல் ஏற்பட்டு வருகிறது. 'சஜாதா'வின் வசன நடையும 'வைரமுத்து'வின் கவிதை நடையும் புகுந்தபின், ஏராள மான புதிய சொற்பிரயோகங் களில் புகுந்துள்ளன. முத் தம் கொடுத்தான் என்பதை 'முத்தினுள்' என்றும், மொள

னம் சாதித்தான் என்பதை 'மொளனித்தான்' என்றும் சுருக்கி உபயோகிக்கிறார்கள். அதுகூடப் பரவாயில்லை. 'போகலாமா?' என்ற கேள் விக்கு 'லாம்' என்று பதில் 'வயிறு பெருத்த மனிதர்' என்ற வசனம் அடுத்துவரும் வரிகளில் 'வ. பெ. மனிதர்' என்றாகிவிடுகிறது. மனைவி மக் கள், குழந்தை குட்டிகள் என் பது ம. ம. கு. கு. என்றாகி விடுகிறது. (குமுதம் பாணி) மொழிமாற்றம் பெறுவதற்கு ஒரு முக்கிய காரணம் நேர விரயம் என்பது இங்கே நிறு பணமாகிறது. தற்சமயம் 'பிற் றக்கோட்டே' என்ற சொல்லை சில வான் கொண்டக்டர்கள் 'பிற்றோட' என்று உச்சரிக்கிறார்கள். யார் கண்டது பிற் காலத்தில் இதுவே நிலைத்து விடலாம் - 'அருமந்த பிள்ளை' என்பதுபோல! *

A. RAJENDRAN

TRANSPORTER, GOVERNMENT CONTRACTOR - Reg. No. L. S. 21
AND

SOLE DISTRIBUTOR, ELEPHANT BRAND SOFT DRINKS.

Kalmunai Dist. Code - 162/7

261, Main Street, Kalmunai - Dial 067-2382.

Head Office :

THARAN BUILDING
276 A, Trinco Road,
BATTICALOA.

Residence :

"MERALI VASA"
No. 5/3, Station Road,
BATTICALOA.

Branch :

THAYA MOTOR STORES,
THAYA STORES,
THAYA STORES,
THAYA ELECTRICALS, 111, Trinco Road, Batticaloa.

நிர்வாணம் கொண்டு
தமிழர்கள் அனைவரும்
தெருக்களில் திரிக -

மீண்டும் ஒருதரம் ஆதி மனிதனை
தெருவில் நினைத்திட
நிர்வாணம் கொண்டு
தமிழர்கள் அனைவரும்

தெருக்களில் திரிக -

கவனியுங்கள் . . .
நேற்று மாலை என்ன நடந்தது

கைதடிக்கிராமத் தெருக்கள் முழுவதும்
மனித, விழுமியம், நாகரிகங்கள்
காற்றில் பறந்தன

வரம்பு நிறைய இலைகள் பரப்பிய
மிளகாய்ச்செடிகள் கொலைபுண்டழிந்தன,
செம்மண் தரையில் சிறு குடிசைகள் மேலே
நெருப்பு மூண்டது

தமிழர்களது மான நரம்புகள்
மீண்டும் ஒருதரம் மின்னல் அதிர்ந்ததும்

வழமை போலவே
காலம் நடந்தது

கவனியுங்கள்,
பனைமர உச்சியும்
கோபுரக் கலசமும் உயரவே உள்ளன
அரசியல் பிழைப்பில் ஆழ்ந்து போயிருக்கும்
அனைவரும் உணர்க,
உங்கள் மூதுகு நாண் கலங்கள் மீதும்
பூஞ்சண வலைகள்

கங்கை கொண்டு, கடாரம் வென்று
இமய உச்சியில் வீற்கொடி பொறித்துத்
தலைநிமிர்வுற்ற தமிழர் ஆளுமை
அம்மணமாகக் குனிந்த தலையுடன்
தெருக்களில் திரிக

ஆலயக் கதவுகள்
எவருக்காவது முடுமேயானால்
கோபுரக் கலசங்கள் சிதறி நொருங்குக
மானூட ஆண்மையின்
நெற்றிக் கண்ணை
இமைதிற இமைதிற

சிவபெருமானும் பாலமுருகனும்
இன்னும் எஞ்சிய எல்லாக் கடவுளும்
மன்மதன் உடலாய்த் தியிலே எரிக . . .

கவனியுங்கள்,

அனைவரும் ஒன்றாய்
பனைமர உச்சியும் கோபுர கலசமும்
உயரே உள்ளன

யாழ்ப்பாணத்துச் சராசரி இதயமே
யாழ்ப்பாணத்தின் சராசரி இதயமே
ஆயிரம் ஆயிரம் கோவில் கதவுகள்
உன்னை உள்ளே இழுத்து மூடின

உனது உலகம் மிகவும் சிறியது
கிடுகு வேலி,

வேனியின் கிளுவை

எப்போதாவது வேலியின்மீது

அழகாய்ப் பூக்கும் சிவப்பு முள் முருக்கு
உன்னை அடைத்த கதவுகள் உடையும்,
உனது வேலிகள் தியில் எரியும்

அதுவரை

நிர்வாணமாக உயர்த்திய கையுடன்
தெருக்களில் திரிக

தமிழர்கள்
தமிழர்கள்.

✽

(இரண்டாவது சூரியோத்தமீநந்து நன்றியுடன் மறுபிரசுரம்)

புத்துயிர்ப்பு

“பெண்ணே நீ உன் காதலனை, உன் மலருடன், மதியுடன், வானுடன், நதியுடன் உருவகித்த உந்தன் தலைவனைத் தேடுகின்றாய்.?”

தாயே! நீயோ . . . உந்தன்

தலைமகனிற்காய் கண்ணீர் உசூக்கின்றாய்?

ஆயின் இவர்களோ இம்மக்களோ . . .

தங்கள் தலைவனைத் தேடுகின்றார்கள்

பாலையெனக்கிடந்த வாழ்வில்

சோகையினைக் காட்டிய அந்த மாமனிடனை,

மலைகுலியினும் நெஞ்சின்

நிறைவுவாயாத பேராசானைத் தேடுகின்றார்கள்

“அவன் எங்கே? அவன் எங்கே?

அவனை அவர்கள் என்னசெய்தார்கள் . . .?..”

‘ஒரு சிதிரைமீட்பால், ஒரு அற்புதம்போல்

ஓர்நாள் மின்னலென அவன் தோன்றுவான்

இருளினுள் ஒளிபாய்ச்சுவான்’

என்று இன்னமும் இவர்கள் நம்புகின்றார்கள்

தங்கள் தலைவிதியையே உன்னைகளில்

தந்துவிட்டு காத்து நிற்கிறார்கள்

தலைவா!

என்று நீ உன் கல்வறையிலிருந்து

மீண்டும் உயிர்த்தகப்போகின்றாய்

புல்மேடுஊக்குள்ளிருந்துந்தன்

பயனத்தை தொடங்கப் போகின்றாய்.

— பத்தாவதையூர் டெல்லுகருமார்.

நான் போகவேண்டும்.

தூரத்தில் தொலைந்த விளக்கு குருட்டு வெளிச்சம் கொடுக்கும் அடுத்த அடியில் பள்ளத்தில் வீழலால் ஆயிரம் அடி ஆழமுள்ள நாகில் போய்

நக்கென்று விழலாம்

நடந்த பாதையின்

தூரம் மிகவும்

குறைந்ததாயினும்

களைப்போ அதிகம்

எங்கு திரும்பியும்

இப்படியா சூனியம்

நான் போக வேண்டும்

எப்படியாவது போக வேண்டும்

கானம், கடுமேடு, கடல்

வானம் வட்ட நிலா

எது இடை நின்றால் எனக்கென்ன

நான் போக வேண்டும்

எப்படியாவது போக வேண்டும்

எங்கே என் கைத்தடி

ஏன் இத்தனை நடுக்கம்

மயங்கிக் கிடத்தலால்

பள்ளத்தில் வீழ்வதால்

பலன் என்ன

பல்லைக் கடித்துக் கொண்டு

இன்னும் நடப்பேன்.

எங்கே என் கைத்தடி.

— எச்செம் பாரூக்.

சமகாலப் பிரச்சினைகளின்

இலக்கியப் பிரதிபலிப்பும்,

விமர்சனப் பாங்குகளும்.

— முருகபூபதி

மாறிவரும் அரசியல், சமூக, பொருளாதார மாற்றங்கள் வாழ்வில் ஏற்படுத்திவிடும் பாதிப்புகள் இலக்கியங்களிலும் பிரதிபலிப்பது கண்கூடு.

காலத்தை பிரதிபலிப்பது இலக்கியம் என்றும் அதனை காலக்கண்ணாடி என்றும் விமர்சகர்கள் கூறுவதுண்டு.

விமர்சகர்களின் இக்கருத்தில் அபிப்பிராய வேதமிருக்கமுடியாது.

ஆனால், காலத்தைப் பிரதிபலிப்பது என்று வந்து சமகாலப் பிரச்சினைகளை குறிப்பாக எரியும் பிரச்சினைகளை இலக்கியமாக்கி வாசகரிடத்தில் அதனைப்பற்றிய தாக்கங்களை ஏற்படுத்த முனையும் எழுத்தாளர்கள் குறித்து அக்கறையான அவதானிப்புகளை விமர்சகர்கள் கொள்வதனால் சர்ச்சைகள் தோன்றுவதையும் காணலாம்.

ஆக்க இலக்கியம் படைப்போர் தத்தமக்கென 'போக்கு'களை ஏற்படுத்திக்கொண்டு அதினின்றும் வழுவாமல் (செயலில் எப்படி இருந்தபோதிலும்) எழுதிவருவதைப் பார்க்கலாம்.

முற்போக்காளர்கள் என்று சொல்லப்படும் புனைகதை எழுதுவோர் இலங்கையில் கூர்மையடைந்துள்ள பிரச்சினைகள் தொடர்பாக எழுதுவதில்லை; அதில் ஆர்வமோ அக்கறையோ காட்டுவதில்லை என்ற குற்றச்சாட்டும் நீண்டகாலமாக எழுப்பப்பட்டுவந்திருக்கிறது.

இக்குற்றச்சாட்டுகளுக்குப் பதிலிறுக்குமாப் போல் அதற்கு இலக்கானவர்கள் தம் கருத்துக்களை அவ்வப்போது முன்வைத்துள்ளனர்.

எரியும் சமகாலப் பிரச்சினைகளை வைத்து உடனுக்குடன் எழுதலாமா? அவ்வாறு எழுதப்படும் ஆக்க இலக்கியங்கள் காலத்தை வென்று வாழுமா? - என்ற சந்தேகங்களும் இப்போது எழுப்பப்பட்டுவருகிறது.

சில முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் தற்போது நிகழும் இனரீதியிலான கொடுமைகளைப்பற்றி துளியளவேனும் தம் படைப்புகளில் பிரதிபலிக்காமல், தம்மைப் பாதித்த சாதிப் பிரச்சினைகளை மட்டுமே வைத்து இன்னமும் (இன்றும்) எழுதிவருகின்றார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டும் சிலரால் சிலர்முன் வைக்கப்பட்டுள்ளதையும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் அவதானித்தல் வேண்டும்.

என்றைக்குமே இந்த முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் கூர்மையடைந்த தேசிய இனப் பிரச்சினைபற்றி தம் இலக்கியங்களில் எழுதவில்லை என்றும் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

ஆனால், இப்பிரச்சினை இன்று நேற்று தோன்றியதல்ல - அதற்கு ஒரு நீண்டகால வரலாறே உண்டு - அதுபற்றி நாம் முன்பே எழுதியிருக்கிறோம், இப்போதும் எழுதப்படுகிறது என்ற பதில்கள் ஆ தாரங்களுடன் வெளியாகிக்கொண்டிருப்பதனையும் அவதானித்தல் வேண்டும்.

மேற்சொன்ன குற்றச்சாட்டுகள் தீவிரமாக முனைப்பெடுத்ததன் பின்பு சிலர் அப்பிரச்சினைகளை கருப்பொருளாகக் கொண்டு நல்ல தரமான (சீரியலான) கதைகளை எழுதினார்கள். அவ்வாறு எழுதப்பட்டபோது சில விமர்சகர்களால் 'எழுத்தும் வாழ்க்கையும்' என்ற ஓப்

பீட்டுப் பார்வைகள் வாசகர்முன் வைக்கப் பட்டன.

அதாவது - ஒரு விடயத்தை மக்களுக்கு சொல்பவன் தன் சொந்த வாழ்வில் எப்படி இருக்கிறான் என்பதனை ஆராய்ந்து அம்பலப் படுத்தும் விமர்சன முறையே அது!

இவ்விமர்சனங்களும் இப்போது குழுக்களாகச் செயற்படுவோரால் எழுதப்பட்டுவருகின்றன.

கூர்மையடைந்த பிரச்சினைகளை எழுதாமல் விட்டால் ஏன் எழுதவில்லை என்ற குற்றச் சாட்டு -

'எழுதுவோம்' - என்று எழுத முன்வந்தால், எழுதுபவர் இதயசுத்தியுடன்தான் எழுதுகிறாரா அல்லது நிர்ப்பந்தத்தின் காரணமாக எழுதுகின்றாரா? என்பதனை ஆராய்ந்து எழுதுபவரின் சுயருபத்தை அம்பலப்படுத்த முனையும் போக்கு -

மேற்படி நிலைமைகள் சமகாலத்தில் இலக்கிய உலகில நிலவிவருபவை.

இது ஒருபுறமிருக்க - எரியும் பிரச்சினைகளைப்பற்றி உடனுக்குடன் எழுத்துக்களில் வடித்தால் அவற்றில் வெறும் உணர்ச்சிகள் தான் இருக்குமேயன்றி விவேகம் இருக்காது என்று சிலர் சொல்வதையும் இங்கு கவனத்தில் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது.

மனித நாகரீகம் ஒருபுறம் வளர்ந்துகொண்டிருக்கும் அதேசமயம் மனிதக் கொடுமைகளும் அதிகரித்துவருகின்றன. இவற்றைப் பிரதிபலிக்கும் இலக்கியங்கள் காலத்தையும் வென்று வாழவேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

அப்படியாயின், அவை எப்போது - எச்சந்தர்ப்பத்தில் எழுதப்படவேண்டும் என்ற வினாக்கள் தோன்றுவது இயல்பு.

இன்று சரியெனப்பட்டது இன்னுமொரு காலகட்டத்தில் பிழையாகவும், இன்று பிழையெனப்பட்டது மற்றுமொரு காலப்பகுதியில் சரியாகவும் கொள்ளப்படலாம் அல்லவா - அதனால் எரியும் சமகாலப் பிரச்சினைகளை இலக்கிய வடிவில் கொண்டுவருமுன்னர் சிலகாலத்திற்கு அதனை 'செமிக்கப்பண்ண' விடவேண்டும் என்று கூறும் ஆக்க இலக்கியகாரர்களையும் காண்கின்றோம்.

எனவே, புனைகதை எழுதுவோருக்கும் அவற்றை சமகாலப் பிரச்சினைகளினூடே விமர்சிக்க முனைவோருக்கும் இடையே சர்ச்சைகள் எழுந்துவருகின்றன.

குறித்த சர்ச்சைகள் ஆரோக்கியமான திசைவழியில் சென்றால் ஈழத்து இலக்கியம் நெறிப்படுத்தப்பட்ட போக்கில் எதிர்காலத்திலும் வீறுநடை போடும்.

நெறிப்படுத்தப்பட்ட விமர்சன முறைகள் இங்கு தோன்றியதனால் தமிழகத்துடன் ஒப்பிடும் அளவுக்கு நாம் கலையம்சத்தில் இன்னும் முன்னேறவில்லை என்றும் சொல்லப்படுகிறது.

இதுவும் சர்ச்சைக்குரிய கருத்தே.

இதுகுறித்தும் ஆக்க இலக்கியகாரர்களும் விமர்சகர்களும் சரியான அணுகுமுறைகளை தம் எழுத்துக்களில் சித்திரித்தல் வேண்டும். □

மஹாகவி

ஈழத்து நவீன தமிழ்க் கவிதை முன்னோடிகளுள் பிரதானமானவர் மஹாகவி. உள்ளடக்கத்திலும் உருவத்திலும் இவர் கவிதையில் புகுத்திய புதுமைகள் பல - யதார்த்த நெறியைக் கவிதையில் கையாண்டார். மனித வாழ்க்கையில் ஓர் ஆழமான நம்பிக்கையையும் மனிதாபிமானத்தையும் அவர் தம் கவிதைகளில் வெளிப்படுத்தினார். சாதாரண மக்களின் வாழ்வைத் தமது கவிதைப் பொருளாகக் கொண்டவர். புதிய காவியங்கள், பா நாடகங்கள் ஆகியவற்றின் வளர்ச்சியில் பெரும் பங்கு வகித்தார். பழைய யாப்பு வடிவங்களைப் பேச்சோசைப் பாங்கில் எளிமைப்படுத்தினார். கிராமிய வழக்குக் சொற்களைக் கவிதையில் தாராளமாகக் கையாண்டார். இக்காரணங்களால் தற்காலத் தமிழ்க் கவிதை வளர்ச்சியில் மஹாகவி முக்கிய இடம் பெறுகிறார்.

— எம். ஏ. நுஃமான்.

'சாம்பல் பூத்த தெருக்களிலிருந்து எழுந்து வருக' — சேரன்.

— தட்சணாமூர்த்தி

ஈழத் தமிழ் இனத்தின் இன்றைய அவல நிலை பற்றி ஒரு சமூகத்தின் 'கண்ணும் காது மான' இலக்கியம் என்ன சொல்கிறது என்று தேடினால் ஏமாற்றமே மிஞ்சும். மிகச்சிலரின் கவிதைகளிலும் சில சிறு கதைகளிலும் லங்கா ராணி ஒரு கோடை விடுமுறை போன்ற நாவல்களிலும் இது பேசப்படுகின்றதென்னவோ உண்மைதான். தமிழ்ச் சமூகத்தின் தேசியக் கொடுமையான இது நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் அதன் பல்வேறு அம்சங்களை யும் பறிப்பதால் பிரதானமாகவும், பெரும் பான்மையாகவும் இன்றைய ஈழத்து இலக்கிய தொகுதியில் தொனிக்கவேண்டிய இப்பிரச்சனை சிறுபான்மையாகவும் சிறு பிரச்சனையாகவும் வெளிப்படுகிறது.

கிட்டத்தட்ட எழுபதுக்களிலிருந்து தமிழர்கள் தங்களது 'அப்புக்காத்து' அரசியல் தலைமைகளின் இயலாமையை அநுபவபூர்வமாக உணர்ந்து இரத்தமும் சதையுமாக தம் பிரச்சனைகளுக்கு முகம் கொடுக்கத்தொடங்கினர். இந்நிலைமைக்கு தமிழர்களின் வாழ்வின் அச்சாணியான பொருளாதார நெருக்கடிக்கு இனவாத ரீதியில் அரசாங்கங்கள் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் அழுத்தம் கொடுத்தன. இன ஆக்கிரமிப்புக்கு எதிரான உணர்வை வாழ்வுணர்வாக தமிழ்ச்சமூகம் கொள்ளத் தொடங்கியதால் இலக்கியத்திலும் அது உணர்வுபூர்வமாக மெல்லமெல்ல வெளிப்படலாயிற்று. இந்த வகையில் சேரனின் கவிதைகள் அதன் கவித்துவத்துக்காகவும் பொருளுக்காகவும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

உக்கிரமான போராட்டத்தால் எரிந்து சாம்பலாகிக்கிடக்கும் பிரதேசத்தை நோக்கி

'சாம்பல் பூத்த தெருக்களிலிருந்து
எழுந்து வருக',

இரண்டாவது சூரிய உதயத்துக்கு என்று ஆண்மையோடு அழைக்கிற கவிஞர் சாதிமான் களுக்கு அந்நியர்கள் வந்துவிட்டார்கள் என்பதை நினைவூட்டி

மானுட ஆண்மையின்
நெற்றிக் கண்ணே
இமைதிற! இமைதிற!
என்று பள்ளியெழுச்சி பாடுகிறார்.

தமது நாளை கவிதையில் சேரன் சொல்கிறார்

'சிரம் எடுத்துப்
புரிந்து கொள்வதற்கான
குறைந்த பட்ச நேசமும் அற்றுப்
போயிற்று'

என்று தமது பெரும்பான்மை இனக் காதுவிக்கு தனித்தனி உள்ளங்கிடையே தோன்றும் காதலும்சூட இனத்துவேசத்தால் கருகிப்போகின்ற அளவுக்கு நிலைமை இருந்தால் கருகிப்போகின்ற அளவுக்கு நிலைமை இருந்தால் சமூக மட்டத்தில் எந்தளவு விரோதம் இருக்கும். இந்த விரோத உணர்வுக்கு முன் வர்க்கம், தேசியம், நாடு போன்ற குரல்கள் எந்தளவிற்கு.

இத்தொகுதியில் 'எனது நிலம்' 'கோபுரக் கலசமும் பனைமர உச்சியும்' ஆகிய கவிதைகள் சிறப்பாக அமைந்துள்ளன. இதுவரை காலமும் நாட்டுப்பற்று, இனவுணர்வு, சமூக சீர்கேடுகளுக்கெதிரான உணர்வு போன்றவைகளை மரபுக் கவிதையே சிறப்பாக வெளிப்படுத்தி வந்தது. புதுக்கவிதை கேலியையும் கிண்டலையும் உள்ளோக்கிய மனோ விகாரங்களையும் அந்நியப்பட்ட தனித்த சுபாவங்களையும் வெளிப்படுத்தியது. அதுவும் பெரும்பான்மையான புதுக்கவிதைகள் தம் கவிப்பொருளை 'மனந்திறந்து' பேச தயங்கி தன்னுள் அமிழ்த்தியது. சொற்களையும் தொடர்களையும் அவற்றின் அர்த்தபாவம் மேலோங்காமல் நெரித்து

வளைத்து அச்சடிப்பதிலேயே அநேக புதுக்கவிஞர்கள் அக்கறை செலுத்துகின்றனர். கொஞ்சக்காலம் வானம்பாடிக் கவிஞர்கள் என்று சில கவிஞர்கள் திடீர் முனைப்பாக்கத் தோன்றி சோசலிஷ் ஷிசயங்களை கவியாக்க முனைந்தனர். இவர்களின் கவிதைகளில் காணப்பட்ட உவமான உவமேயங்களின் மிகுதி அதன் வீச்சை குறைத்தன. வந்த வேகத்தில் இவர்கள் அடங்கியும் விட்டனர்.

தான் வாழும் கால உணர்வும் தன் குழலை உள்வாங்கிய தன்மையும் சுயமின்மையும் இல்லாததாலேயே இக் கவிஞர் சில 'பாஷன்களுக்கு ஆட்பட்டு தம்மிடமுள்ள கொஞ்சநஞ்சு கவிதைச் சக்தியையும் பாழடிக்கின்றனர். சிலருக்கு தம் கவிப்பொருளை புதைப்பதன் மூலம் அதற்கொரு சீரியஸ்தன்மை வாய்த்து விடுகிறதென்ற எண்ணமும் உண்டு.

கவிதையானது தனது யாப்புச் சுமையை உதறியெறிந்தது, சொல்லவந்த பொருளை வீச்சாகவும் வேகமாகவும் வெளிப்படுத்தவே. வால்ட் விட்மன் கவிதைபற்றி பாரதி இப்படி எழுதினார். "இவருடைய பாட்டில் புதுமையென்னவென்றால் அது வசனம் போலவே இருக்கும். எதுகை, மோனை தளை ஒளி ஒன்றும் கிடையாது. எதுகை, மோனையில்லாத கவிதைதான் உலகத்தின் பெரிய பாஷைகளில் பெரும் பகுதியாகும். வால்ட் விட்மன் கவிதையை பொருளில் காட்ட வேண்டுமேயல்லாது சொல்லுக்கில் காட்டுவது பிரயோசனமில்லை என்று ஆழ்ந்த ஓசை மாத் திரம் உடையதாய் மற்றப்படி வசனமாகவே எழுதிவிட்டார்." பாரதி புதுக் கவிதைக்குச் சொன்ன கவிதையை 'பொருளில் காட்டல்', 'ஆழ்ந்த ஓசை' என்ற விசயங்கள் சேரனின் சிறந்த கவிதைகளில் அற்புதமாய் பொருந்தி இருக்கின்றன. அத்தோடு புதுக்கவிதை சற்று சற்று விலகிநின்ற தேசபக்தி, விடுதலை உணர்வு, விடுதலை வீரர்களின் நினைவு, சாதித்துவேசம் போன்ற பொருள்களை தம் கவிதைக்கு உட்படுத்துகிறார்.

நூறு நூறாயிரம் தோள்களின் மீது
ஏறி நின்று
எனது நிலம் என உரத்துச் சொல்கிறேன்.
ஏழு சமுத்திர வெளிகளைத் தாண்டி
அதன்மேல் எழுகிற அலைகளை மீறி
அதனைக் கொண்டுபோய்
எங்கும் ஒலிக்கிறது காற்று
"எனது நிலம்
எனது நிலம்"

என்று ஒலிக்கும் 'எனது நிலம்' மேற்குறிப்பிட்டவற்றுக்கு எடுத்துக்காட்டாய் கூறலாம். எனினும் இத்தொகுதியில் ஓரிரு கவிதைகளும் சில கவிதை அடிகளும் வெறும் வசனமாகவே உள்ளன. கவிதையை அச்சிடுகின்ற முறையினால் மாத் திரம் அது கவிதையாகி விடுவதில்லை. அதை வசனம் போலவே அச்சிட்டாலும் கவிதை உணர்வை வழங்குவதே சிறந்த கவிதை என்பதை கவிஞர்கள் உணரவேண்டும்.

"எனது புரிதல் நிகழாதென்று
உனக்குத் தெரிந்தும்
உனது மொழியில் உரத்துச் சொல்கிறாய்
எனக்கு எனது மொழியில் தான்
பேச இயலும்
உனக்கு கோபம் வருகிறது
நான் என்ன செய்ய?"

என்று எழுதுவது வெறும் வசனமேயல்லாது கவிதையல்ல.

படிமங்களும் குறியீடுகளும் கவிப்பொருளுக்கு வேகமும் விசையும் ஊட்டுமாறு இயல்பான முறையில் அமைந்துள்ளமை இத்தொகுதியில் காணப்படும் சிறந்த கவிதைகளின் இன்னுமோர் சிறப்பம்சம் எனலாம். கோபுரக் கலசமும் பனைமர உச்சியும் தமிழர்களின் உயர்வுக்கு காட்டப்படும் படிமம் அப்படிப்பட்ட பெருமை படைத்தவர்கள் வாழ்வதோ கிடுகு வேலி என்ற சாதி வேலிக்குள். இப்படி சிறுமைக்குள் கிடக்கும் உங்களுக்கேன் இந்த பெருமை, கோபுரக் கலசங்களை உடைத்து நொருக்கி, மாண நரம்பில்லா நீங்கள் ஆதிமனிதனைப்போல் நிர்வாணமாக தெருக்களில் திரியுங்கள் என்று சீறி சினக்கிறார்.

"கங்கை கொண்டு
கடாரம் வென்று
இமய உச்சியில் வீற்கொடி பொறித்து
தலை நிமிர்வுற்ற தமிழர் ஆளுமை
குனிந்த தலையுடன் அம்மணமாக
தெருக்களில் திரிக்:
ஆலயக் கதவுகள்
எவருக்காவது மூடுமேயானால்
கோபுரக் கலசங்கள்
சிதறி நொருங்குக
மானுட ஆண்மையின்
நெற்றிக் கண்ணை
இறைதிற! இமைதிற!"

இவ்வாறு தமிழ்ச் சொல்லுக்கு வேகமும் விசையும் ஊட்டும் சேரனின் கவிதைகள் திசைகெட்டு நிற்கும் இன்றைய ஈழத் தமிழ்ச் சமுதாயத்துக்கு வழியும் வாழ்வும் வழங்கும் தன்மையான.

ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தில் இந்திய வாசாவழியினரின் பிரச்சினைகள்

கலாநிதி க. அருணாசலம்

இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத் திலிருந்தே ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தின் பல்வேறு துறைகளிலும்—கவிதை, நாவல், சிறுகதை முதலியன—சமூகத்தின் பல்வேறுபட்ட பிரச்சினைகளும் இடம்பெறத் தொடங்கினவேனும் 1950 களிலிருந்தே அவை இலக்கிய கர்த்தாக்களால் ஆழ அகலமாகவும், விரிவாகவும், கூர்மையாகவும் நோக்கப்படலாயின. இலக்கியங்களிற் சமூகஉணர்வு அழுத்தம் பெறலாயிற்று. சமூக பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வுகளும் சுரண்டற்கொடுமைகளும் இலக்கிய கர்த்தாக்களை மிகுதியும் ஈர்க்கலாயின. இவ்வகையினை ஈழத்தின் மலையகப் பெருந்தோட்டப் பகுதிகளிலும், பிற இடங்களிலும் பல்வேறு கொடுமைகளுக்கும், இன்னல்களுக்கும், சுரண்டலுக்கும் உள்ளாகி மலிவுக் கூலிகளாக வாழ்க்கைப் போராட்டம் நடத்தும் இந்திய வம்சாவழியினரின் பல்வேறுபட்ட பிரச்சினைகளையும் இன்னல்களையும் மையமாகக் கொண்டு 1950 களிலிருந்து இலக்கியங்கள் பல எழுலாயின. 1

இந்திய வம்சாவழித் தமிழ்த் தொழிலாளர்கள் மிகப்பெரும் பகுதியினர் மலையகத்துப் பெருந்தோட்டங்களிலேயே கூலிகளாக வாழ்க்கை நடாத்துகின்றனர். எனினும் கணிசமான தொகையினர் மலையகம் தவிர்ந்த இலங்கையின் கரையோரப் பிரதேசங்களில், குறிப்பாக நகரப்புறங்களில் நகரசுத்தித் தொழில் உட்பட குறைந்த கூலிக்குப் பல்வேறு தொழில்களை மேற்கொண்டு வாழ்க்கைப் போராட்டம் நடத்துகின்றனர். இன்றைய நிலையில் இந்திய வம்சாவழியினருட் கணிசமானோர் இலங்கைப் பிரஜா உரிமையைப் பெற்றுள்ளனர். பிரஜா உரிமை பெறாத லட்சக்கணக்கானோர் இந்தி

யாவுக்கு புலம்பெயர்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். அங்குமின்றி இங்குமின்றி அவதிப்படுவோர் பல்லாயிரக்கணக்கானவர்கள். இவர்கள் யாவரையும் உள்ளடக்கவே இங்கு 'இந்திய வம்சாவழியினர்' என்னும் சொல்லாட்சி பயன்படுத்தப்படுகிறது. இந்திய வம்சாவழியினருள் மிகச்சிறு எண்ணிக்கையினரே பொருளாதார நிலையிற் சற்று மேம்பட்டவர்களாக வர்த்தகம், கைத்தொழில், உத்தியோகம், முதலிய பிறதொழில் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுள்ளனர். 'தோட்டத் தொழிலாளர்' 'மலையகத்தமிழர்' முதலிய சொல்லாட்சிகளும் இவர்களைக் குறிக்க இன்று பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் தமிழ் இனத்தின் கறைபடிந்ததும் இருள் சூழ்ந்ததும் துயரம் கப்பியதுமான சோகவரலாறு ஆரம்பமாகின்றது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் இந்தியாவிலும், இலங்கையிலும் பிரித்தானியர் ஆட்சி நிலை நிறுத்தப்பட்டதும் இலங்கையின் மலையகப்பகுதிகளில் அவர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பெருந்தோட்டங்களில் மிகக் குறைந்த கூலிக்குத் தொழில்புரியச் சுதேசிகள் முன்வராததால் தென்இந்தியாவிலிருந்து லட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்களை வரவழைத்தனர்.

தாம் பிறந்துவளர்ந்த தாய்நாட்டிலேயே தம் இனத்தவராலேயே காலம் காலமாகச் சாதி, சமயம், சாஸ்திரம் முதலியவற்றின் பெயராற் கொடுமாசுச் சுரண்டப்பட்டும், அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டும், சமூகத்தின் அடிநிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருந்த இலட்சோப லட்சம் அப்பாவித் தொழிலாளர்கள் தமது

வயிற்றுக்கொடுமைக்கு விமோசனம் கிடைக்குமென்ற நம்பிக்கையிற் பிரித்தானியர் விரித்த மாயவலையிற் சிக்கித் தமது தாயகத்தை விட்டு ஈழம், மலேசிய, சிங்கப்பூர், பர்மா, இந்தோனேசியா, வியட்னம், ரொடேசியா, ரிறினிடாட் மொறீசியஸ், றீயூனியன், தென்ஆபிரிக்கா, பிஜி, முதலிய இடங்களுக்குக்கப்பல் மூலம் சென்று குடியேறி இன்றுவரையும் 'கூலிகள்' என்ற பெயரில் நவீன அடிமைகளாக அவல வாழ்வு நடத்திக்கொண்டிருக்கின்றனர். 2 இவர்களது சோக வரலாற்றைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் முதன்முதல் நவயுகக் கவிஞனான பாரதியார் தமது கவிதைகளிலும், கட்டுரைகளிலும்³ சோகச்சித்திரமாகத் தீட்டினார். ஈழத்து மலையகப்பகுதிகளுக்குப் புலம்பெயர்ந்த தொழிலாளரின் ஆரம்ப காலகட்டத்தின் அவலம்மிக்க வாழ்க்கைப் போராட்டங்களையும், பிரச்சினைகளையும் தமிழ்ச் சிறுகதை மன்னன் எனப் புகழ்படும் புதுமைப்பித்தன் தமது 'துன்பக்கேனி' என்னும் சிறுகதையிற் சோகச்சித்திரமாக தீட்டியுள்ளார்.⁴ இவர்களையடுத்து ஈழத்து இலக்கிய கர்த்தாக்கள் பலரை இந்திய வம்சாவழியினரின் பிரச்சனைகள் பல அதிக அளவில் ஈர்க்கலாயின. இந்திய வம்சாவழியினரின் பிரச்சனைகள் எல்லாவற்றையுமோ அவற்றைச் சித்தரிக்கும் ஈழத்துத் தமிழ் ஆக்கங்கள் எல்லாவற்றையுமோ இச்சிறு கட்டுரையில் நோக்கவியலாது. இவைபற்றிய ஒருசில அம்சங்களைத் தொட்டுக் காட்டுவதே இச்சிறு கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியங்கள் முக்கியமாக 1960 களிலிருந்து ஈழத்தில் எழுந்த சிறுகதைகள், நாவல்கள் ஆகியவற்றுட் கணிசமானவை இந்திய வம்சாவழியினரின் பிரச்சனைகளை அதிகம் எடுத்தாண்டுள்ளன. எனினும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிலிருந்து இந்திய வம்சாவழியினர் மத்தியிலே தனிப் பாடல்களாக உருவாகி வளர்ந்த நாட்டுப் பாடல்களிலும் புதுக்கவிதை உட்பட கவிதைகளிலும் நாடகங்கள் சிலவற்றிலும் அவர்களது பிரச்சினைகள் கணிசமான அளவு இடம் பெற்றுள்ளமை அவதானித்தற்குரியது. இந்திய வம்சாவழியினரின் பிரச்சினைகளை எடுத்தாளும் கவிதைகளுள் சி. வி. வேலுப்பிள்ளையின் 'தேயிலைத் தோட்டத்திலே' என்னும் கவிதைத் தொகுதி விதந்து கூறத்தக்கது. இவைதவிர தீர்த்தக்கரை, பூரணி, மலலிகை முதலிய

ஈழத்துச் சஞ்சிகைகள் சிலவற்றிலும் பரிசுப் போட்டிகளுக்கும் கவியரங்குகளுக்குமாக இயற்றப்பட்டு அவ்வப்போது வெளிவந்த தனிப் பாடல்கள், கவிதைகள் முதலியனவும் இங்கு நோக்கத்தக்கவை. நூல்வடிவம் பெருவிடினும் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் பிற இடங்களிலும் மேடையேற்றப்பட்ட நாடகங்கள் சிலவும் இந்திய வம்சாவழியினரின் பிரச்சனைகளை முக்கியமாகக் கொண்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்திய வம்சாவழியினர் மத்தியிற் கல்வியறிவு பரவாதிருந்த சூழ்நிலையில், பாரம்பரியமாக இலங்கையில் வாழ்ந்துவரும் தமிழர்கள் மத்தியிலிருந்து தோன்றிய புனைகதை எழுத்தாளர்களே ஆரம்பகட்டத்தில் இந்திய வம்சாவழியினரின் பிரச்சினைகளை முக்கியத்துவமாகக் கொண்ட புனைகதைகளைப் படைத்தனர் எனினும் இந்திய வம்சாவழித் தொழிலாளர் மத்தியில் ஓரளவு கல்வியறிவு பரவத் தொடங்கியதும் - இன்றுவரையிலும் அவர்களுக்குப் போதியளவு கல்வி அறிவைப் பெறும் வாய்ப்பு அளிக்கப்படவில்லையாயினும் - குறிப்பாக 1960 களின் பிற்பகுதியிலிருந்து தோட்டத் தொழிலாளர் மத்தியிலேயே பிறந்து வளர்ந்து அவர்களது வாழ்க்கைப் போராட்டங்களையும், அவலங்களையும் அனுபவரீதியாக உணர்ந்த இளம் எழுத்தாளர்கள் பலரும் இந்திய வம்சாவழியினரின் பிரச்சினைகளைப் பிரதிபலிக்கும் சிறுகதைகள், நாவல்கள், கவிதைகள் முதலிய வற்றைப் புதிய கருத்து வீச்சுடனும், வர்க்கக் கண்ணோட்டத்துடனும் படைக்கலாயினர்.

இந்திய வம்சாவழியினரின் பிரச்சினைகளைப் பிரதிபலிக்கும் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியங்கள் என்ற வகையில் சி. வி. வேலுப்பிள்ளையின் வீடற்றவன், வாழ்வற்ற வாழ்வு, நந்தியின் மலைக்கொழுந்து, கோகிலம் சுப்பையாவின் தூரத்துப்பச்சை, யோ. பெனடிக்ற் பாலனின் சொந்தக்காரன், தொ. சிக்கன ராஜுவின் தாயகம், தெளிவத்தை ஜோசெப்பின் காலங்கள் சாவதில்லை, கே. ஆர். டேவிட்டின் வரலாறு அவனைத் தோற்றுவிட்டது, தி. ஞானசேகரனின் குருதிமலை முதலிய நாவல்களும் சி. வி. வேலுப்பிள்ளை, மாத்தளை அருணேசர், கே. உணைஷ், நந்தி, செ. கணேசலிங்கன், டானியல், அ. செ. முருகானந்தன், வ. அ. இராசரத்தினம், யோ. பெனடிக்ற்

பாலன், தெளிவத்தை ஜோசெப், என். எஸ். எம். ராமையா முதலியோரும் மாத்தளை வடிவேல், பன்னீர்ச்செல்வன், மலரன்பன் முதலிய மலையகத்தின் இன்றைய இளம் தலைமுறையினரும் எழுதியுள்ள சிறுகதைகளும் (இவற்றுட் கணிசமானவை கதைக்கணிகள், நாமிருக்கும் நாடே, ஒருகூடைக்கொழுந்து, தோட்டக்காட்டினிலே ஆகிய தொகுதிகளாக வெளிவந்துள்ளன.) விதந்து கூறத்தக்கவை. இவ்வாறு வெளிவந்துள்ள ஆக்கங்கள் பற்றிய விரிவான மதிப்பீடுகள் எவையும் இதுவரை மேற்கொள்ளப்படவில்லை. எனினும் நா. சுப்பிரமணியம், க. அருணாசலம், மு. நித்தியானந்தன், க. நவசோதி, ம. விஜயலட்சுமி, சி. வி. வேலுப்பிள்ளை முதலியோரின் சுருக்கமான ஆய்வுகளும் மதிப்பீடுகளும்⁵ இவ்வகையில் முன்னோடி முயற்சிகளாக அமைந்துள்ளன எனலாம். இத்தகைய மதிப்பீடுகளுக்கு உதவும் வகையிலே 'தீர்த்தக்கரை' என்னும் சஞ்சிகையில் வெளிவந்துள்ள ஆக்கங்களும் கட்டுரைகள் பலவும்—குறிப்பாகச் சாந்திகுமாரின் கட்டுரைகள்—அமைந்துள்ளன என்பதில் ஐயமில்லை. மல்லிகை மாசிகை 'மலையகச் சிறப்பிதழ்' மூலம் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பைச் செந்துள்ளது.

இலங்கையில் வாழும் ஏனைய சமூகத்தவர்பிரச்சினைகளிலிருந்து இந்திய வம்சாவழியினரின் பிரச்சினைகள் பல வேறுபடுகின்றன. இந்திய வம்சாவழியினர் தமது தாயகத்தை விட்டுப் புலம்பெயர்ந்து இலங்கையின் மலையகப் பகுதிகளை அடையும்வரை தமது எதிர்கால விமோசனம் பற்றிக் கட்டிய மனக்கோட்டைகள், கண்டகனவுகள் பல. ஆயின் அவர்கள் தமது பயணத்தின்போதே சொல்லொணாத துன்பங்களுக்கும், கஷ்டங்களுக்கும், உயிரிழப்புகளுக்கும் ஆளாகினர். போக்குவரத்து வசதிகள் மிகக் குறைவாக இருந்த அந்நாளில் தலைமன்னிலிருந்து அடர்ந்த காடுகளுக்கடாகப் பலநாட்கள் கால்நடையாகவே நடந்து மலையகத்தை அடையவேண்டியிருந்தது. காட்டுமிருகங்களின் தொல்லைகள், மலேரியாக் காய்ச்சலின் அபாயம், பசிக்கொடுமை, கங்காணி மார், தோட்டத்துரைமார் முதலிய அதிகாரிகளின் அடக்குமுறைகள், அடாவடித்தனங்கள் அவர்களுக்குச் சற்றும் பழக்கமில்லாத காலநிலை இடஅமைவு ஆகியவற்றைக் கொண்டமைந்த மலையகப்பகுதி, இருப்பிட வசதியின்மை, சுகாதாரச்சீர்கேடுகள், மிகக்குறைந்த

கூலிக்கு மிக்ககடினமான உழைப்பு முதலியவற்றுக்கு முகம் கொடுக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் நிலவியது. காமப்பசிபிடித்த தோட்டத்து அதிகாரிகளின் வெறித்தனத்துக்கு இரையாகி மடிந்த இளம்பெண்கள் பலர். கொடூரமான மேகநோய்க்கு இலக்காகிப் புண்புழுத்த மேனியுடனும், புகைமூண்ட உள்ளத்துடனும், தமது தாயகத்துக்குத் திரும்பும்நாளை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த நிலையிலேயே அது நிறைவேறாமற் பல்லாயிரக்கணக்கானோர் தேயிலைச்செடிகளுக்கு உரமாகினர். இத்தகைய நிலைமைகளையெல்லாம் மிகச்சிறந்த முறையில் உள்ளத்தை உருக்கும்வண்ணம் புதுமைப்பித்தன் தமது துன்பக்கேணி என்னும் சிறுகதையிற் சித்தரித்துள்ளார். இதே அம்சங்களை விரிவான முறையிற் கோகிலம் சுப்பையா தமது தூரத்துப் பச்சை என்னும் நாவலிற் காட்டியுள்ளார்.

இந்திய வம்சாவழியினர் மத்தியிலேயே அதிகம் பயின்றவந்த நாட்டுப்பாடல்களிலும், தனிப்பாடல்களிலும் அவர்களது ஆரம்பகாலக் கனவுகள், ஏக்கங்கள், ஏமாற்றங்கள், துயரங்கள் முதலியவற்றை அதிகம் காணலாம்.

'ஏட்டிலெழுத முடியாதுங்கோ இந்த இந்திய மக்கள் சரித்திரங்கோ'.⁶ எனவும்

'ஊரான ஊர் இழந்தேன் ஒத்தப்பனை தோப்பிழந்தேன் பேரான கண்டியிலே பெத்ததாயை நானிழந்தேன்'. எனவும்

'பாழும் உலகில் பரதநாட்டுப் பாட்டாளர் கதையை தோலும் எலும்பும் சுமந்திடும் இந்தியத் தொழிலாளர் விதியை'.

"கடல்கடந்து இலங்கைவந்து களைத்துப் போனோம் கலியுகத்தில் பிறவியிதற் காளாய் நின்றோம். உடல்மெலிந்து கணங்குறைந்து உருகிப்போனோம்...."

எனவும்

"படுத்தறங்கச் சொந்தமென்றோர் மனையுமில்லை பலகாலம் உழைத்துழைத்துப் பலனுமில்லை எடுத்துஅடி முன்வைக்க இயலவில்லை இனிமேலே வாழ்வதற்கோ வழியுமில்லை" எனவும் வரும்பாடல்கள் அவர்களது உள்

ளத்து வேதனைகளையும், அவலங்களையும் புலப் படுத்துவனவாக அமைந்துள்ளன.

தோட்டத்து உயர் அதிகாரிகளையும் தொழிலாளர்களையும் தொடுத்துநிற்பவனாகவும் தொழிலாளரின் தினசரிக் கடமைகளில் நேரடி ஆதிக்கம் செலுத்துபவனாகவும் விளங்கிய கங்காணி தோட்டத்துரைமாருக்கு மிக அவசியம் தேவைப்படுபவனாக விளங்கினான். தோட்டங்களில் வேலை செய்வதற்கு ஆட்களைச் சேர்த்தல் முதல், துரைமாரின் உத்தரவைப் பெற்றுத் தொழிலாளர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கித் தோட்டத்தைவிட்டு விரட்டுவது வரையிற் கங்காணி அதிகாரமும் செல்வாக்கும்மிக்கவனாக விளங்கினான். தொழிலாளர் மத்தியில் இதனால் அவனது அடக்குமுறைகளும் அநீதிகளும் அதிகரித்தன. தோட்டத்துரைமுதல் கணக்கப் பிள்ளைவரை பலர்மீதும் தொழிலாளருக்கு வெறுப்பு ஏற்பட்டிருந்தபோதும் அவர்கள் கங்காணிமார்களையே அதிகம் வெறுத்து வசை பாடினர். நாவல்கள் பலவற்றிலும் சிறுகதைகளிலும் இந்நிலைமைகள் விரிவாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

“தோட்டம் பெறலிலில்லே
தொரமேலே குத்தமில்லே
கங்காணி மார்களாலே
கணப்பெறலி யாகுதடா.”

எனவும்

“எண்ணிக் குழிவெட்டி
இடுப்பொடுஞ்சு நிக்கையிலே
வெட்டுவெட்டு எங்கிறாரே
பொட்டுவச்ச கங்காணி.”

எனவும் வருல் பாடலடிகள் தொழிலாளருக்குக் கங்காணிமார்மீதிருந்த வெறுப்புணர்வைப் புலப்படுத்துவனவாக அமைந்துள்ளன.

ஆரம்பகாலத்தில் தென்இந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்கும் இலங்கையிலிருந்து தென்இந்தியாவுக்கும் அடிக்கடி தொழிலாளர் வந்து போய்க்கொண்டிருந்தனர். இத்தகைய சூழ்நிலையில் இலங்கையில் ஏமாற்றமும் விரக்தியும் அடைந்தபோது பலர் தாயகம் திரும்ப எத்தனித்தனர். தூரத்துப் துச்சை நாவலாசிரியர் வேலன் என்னும் பாத்திரவாயிலாக இந்தியத் தொழிலாளர்களின் மேற்கண்ட மனோநிலையைத் திறம்படப் புலப்படுத்தியுள்ளார்கள். 7

“அட்டை ரத்தம் குடிக்கிறதும்
அரிடபெரு நடையும்
கட்டை ஏறுறதும் அங்க
காணலாம் கண்டியிலே”

“பாதையிலே வீடிருக்கப்
பழனிச்சம்பா சோறிருக்க
எருமைத் தயிரிருக்க
ஏண்டி வந்தா”

“காறுதடி கம்பரிசி
கசக்குதடி காணுத்தண்ணி
இனிக்குதடி நம்மசீமை
இனிப்பயணம் தப்பாது”

எனவரும் பாடலடிகளும் இவ்வகையில் நோக்கத்தக்கவை.

தொழிலாளர்களின் மேற்கண்ட மனோநிலை காலப்போக்கில் மாறுதலுற்றது. ஆண்டுகள் பல சென்றதும் தென்இந்தியாவிற்கும் மலையகத் தொழிலாளர்களுக்கும்மிடையிலான தொடர்புகள் அருகலாயின. சுருங்கக் கூறின் தமிழகம் தமதுதாயகம் என்ற எண்ணம் மாறி இலங்கையே தமதுதாயகம் என்ற எண்ணம் வளரலாயிற்று. இதனாற்போலும் இலங்கை--இந்தியப் பிரதமர்களுங்கிடையில் நாடற்றவர்கள் தொடர்பாக ஒப்பந்தங்கள் இடம்பெற்றபோது அதனை விரும்பாத தொழிலாளர்களின் மனோநிலையை,

காட்டைவெட்டி மேட்டைக்கொத்தி-
அதிலே

காணுவெட்டி முள்ளுக்குத்தி
தோட்டத் துரைமாரசனாக்கு-நாம்
தேயிலையை நாட்டித் தந்தோம்
அறியாத பிள்ளைமுதல் அடர்ந்த
ஆணைக் காட்டில் வேலைசெய்து
நரி நாய்கள் வாழும் காட்டை ஒரு
நந்தவன மாக்கி வைத்தோம்
நந்த வனங்களாக்கி நாட்டை
நாகரீக மாக்கிய பின்
சொந்தமில்லை என்று சொல்லி எம்மைத்
துரத்தப் பேச்சு நடந்திட்டதே.

என்னும் பாடற் பகுதிகள் புலப்படுத்துகின்றன.

இந்தியத் தொழிலாளர்கள் இலங்கைக்குப் புலம்பெயரத் தொடங்கியதுமுதல் இரண்டாம் உலக மகாயுத்தம் முடிவுற்றது வரையிலான காலகட்டத் தொழிலாளரது சமுதாய வரலாறுகக் கோகிலம் சுப்பையாவின் தூரத்துப்

பச்சை என்னும் நாவல் அமைந்துள்ளது. தொழிலாளர்களின் முக்கிய பிரச்சனைகளுள் இருப்பிட வசதிக்குறையும் ஒன்றாகும். இந்திய வம்சாவழியினர் தவிர்ந்த இலங்கையின் எந்த ஒரு ஏழைக்குடும்பமும் குடிசை வீடுகளாயினும் சமையல் செய்ய, வசதியாகப் படுத்தறங்க எனக் குறைந்தது இரண்டு குடிசைகளையாவது அமைத்துக்கொள்ளும் ஆயின் மலையகத் தொழிலாளர்களுக்கோ அவ்வாறு அமைத்துக்கொள்ளும் உரிமையும் இல்லை. தோட்ட அதிகாரிகளாற் கட்டிக் கொடுக்கப்படும் கோழிக்கூடு போன்ற சின்னஞ்சிறிய அறை ஒன்றிலேயே ஒரு குடும்பம் முழுவதும்—சிறு குழந்தைகள், வயதுமுதிர்ந்த பெற்றோர்கள், வயதுவந்த ஆண்கள், கன்னிப்பெண்கள், திருமணத் தம்பதிகள் எல்லோரும்—வாழ்க்கை நடத்தவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இன்றுவரை நிலவுகிறது. இதனால் அவர்களுக்கு ஏற்படும் அனர்த்தங்கள் பல: இப்பிரச்சனையை இலக்கிய கர்த்தாக்கள் பலரும் தமது ஆக்கங்களில் நோக்கியுள்ளனரேனும் யோ. பெனடிக்கர் பாலனே தமது சிறுகதைகளிலும் சொந்தக்காரன் என்னும் நாவலிலும் விரிவாக அலசியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தொழிலாளரின் நாளாந்த உழைப்புத் தோட்டத்து அதிகாரிகளாற் பல்வேறு வழிகளிலும் கொடுமாகப் சுரண்டப்பட்டது. தேயிலையின் விலை உலகச் சந்தையில் வீழ்ச்சியடையும்போதும் இயற்கையின் மாற்றங்களால் தேயிலை உற்பத்தி பாதிப்படையும்போதும் தோட்ட முதலாளிகள் அதன்படுவையும் தொழிலாளர்கள்மீதே சுமத்தினர். இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களிலே தொழிலாளர் பலர் வேலை நாட்குறைப்புக் காரணமாக ஒழுங்காக நாளாந்தக்கூலி கிடைக்காது வறுமையால் வாடினர். தோட்ட அதிகாரிகள் பொய்காரணங்கள் காட்டிப் பலரை வேலைநீக்கம் செய்து தோட்டங்களைவிட்டு விரட்டினர்; இதனால் பல்லாயிரக்கணக்கானோர் தெருத்தெருவாக அலைந்து பிச்சைக்காரர்களாகவும், மலிவு விபசாரிகளாகவும் மாறினர். இத்தகைய அநீதிகளையும் கொடுமைகளையும் எதிர்க்கவும் தொழிலாளர் உரிமைகளை வென்றெடுக்கவுமான தொழிற்சங்கங்கள் தொழிலாளர் மத்தியில் உருவாக வெகுகாலம் பிடித்தன. தோட்டத் தொழிலாளர் மலையகத்திற் குடியேறி நீண்ட காலத்தின் பின்னரே தோட்ட அதிகாரிகளின்

பலமான எதிர்ப்புகளுக்கு மத்தியில், தொழிலாளரின் இடைவிடாப் போராட்டங்களின் பயனாகத் தொழிற்சங்கங்கள் உருவாகத் தொடங்கின. காலப்போக்கிலே தொழிற்சங்கங்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்ததுடன் அவற்றிடையே பிளவுகள் ஏற்படலாயின. தொழிற்சங்கங்களுக்கிடையில் ஏற்பட்ட பிளவுகளும் கருத்து மோதல்களும் தொழிலாளர் ஒற்றுமையையும் முன்னேற்றத்தையும் பாதித்தாலும் அவர்கள் மத்தியில் விழிப்புணர்வும் அநீதிகளை எதிர்க்கும் துணிவும் வளரவும் தமது உரிமைகள் பலவற்றை வென்றெடுக்கவும் பெரும் உதவியாக இச்சங்கங்கள் அமைந்துள்ளன எனலாம். நூற்றாண்டுகளுக்கும் மேல் 'ஆமாம் சாமிகளாக' வாழ்ந்துகொண்டிருந்த பழைய தலைமுறையினரைப் போலன்றித் தோட்டத்து அதிகாரிகளின் கொடுமான அடக்குமுறைகளையும் தகர்த்துக்கொண்டு முன்னேறத்துடிக்கும் இன்றைய இளந்தலைமுறையினர் மத்தியில் ஏற்பட்டுவரும் விழிப்புணர்வும் வர்க்க ஒருமைப்பாடும், எழுச்சியும் ஊன்றிக் கவனிக்கத்தக்கன. தூரத்துப்பச்சை, சொந்தக்காரன்? வீடற்றவன், குருதிமலை முதலிய நாவல்கள் மேற்குறிப்பிட்ட நிலைமைகளை அதிகம் அலசியுள்ளனர். செ. கணேசலிங்கன், வ. அ. இராசரத்தினம், பெனடிக்கர்பாலன், என். எஸ். எம். ராமையா, மாத்தளைவடிவேல், பூரணி, மலரன்பன், முதலியோரது சிறுகதைகள் பலவும் இவ்வகையிற் குறிப்பிடத்தக்கன. தனிப்பாடல்கள் சிலவும் விதந்து கூறத்தக்க வகையில் மேற்குறிப்பிட்ட நிலைமைகளைப் புலப்படுத்துகின்றன. குறிப்பாகப் பல்கலைக்கழக மாணவனாகப் பயின்றுகொண்டிருக்கும் திரு. வீரா. பாலச்சந்திரனின் 'எங்கனாயேன் இன்று ஏங்கவே வைக்கின்றீர்?', 'பங்களா எமக்கு வேண்டும்', 'ஓடவேண்டாம்', 'குன்றில் குரல் கேட்கிறது', 'இரத்தினபுரித் தமிழனுக்கு ஓர் இதயத்தின் ஒலி', முதலிய தலைப்புகளிலமைந்துள்ள கருத்தாழமும் உணர்ச்சித்துடிப்பும் மிக்க பாடல்கள் எழுச்சியுற்றுக் கொண்டிருக்கும் இன்றைய இளந்தலைமுறையினரின் உள்ளக் குமுறல்களாகவும் வர்க்க ஒருமைப்பாட்டின் எழுச்சிக் குரலாகவும் அமைந்துள்ளமை மனங்கொளத்தக்கது.

1948ஆம் ஆண்டு இலங்கை சுதந்திரம் பெற்றதுமுதல் இன்றுவரை இந்திய வம்சாவழியினர் இலங்கை இந்திய ஆட்சியாள

ரிடையே பகடைக்காய்களாக உருட்டப் படுகின்றனர். 1931ஆம் ஆண்டு நடைமுறைக்கு வந்த டொனமூர்ச்சட்டம். 1935ஆம் ஆண்டு நிறைவேற்றப்பட்ட காணி அபிவிருத்திச்சட்டம் இலங்கை சுதந்திரம் பெற்றதைத் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்பட்ட பிரஜா உரிமைச்சட்டம், நேருவின் காலத்தில் இடம்பெற்ற டில்லி ஒப்பந்தம், ஸ்ரீமா-சாஸ்திரி ஒப்பந்தம் முதலியன இத்திய வம்சாவழியினரைப் பெரிதும் பாதித்தன. இவற்றால் இலட்சோபலட்சம் பேர் அரசியல் உரிமைகளை இழந்து நாடற்ற அனாதைகளாக்கப்பட்டுப் பெருந்துன்பங்களுக்குள்ளாகினர். அ. செ. முருகானந்தனின் 'காளிமுத்துவின் பிரஜாஉரிமை' என்ற சிறுகதை உட்பட்ட தமிழ்ச் சிறுகதைகள் சில மேற்குறிப்பிட்ட பிரச்சினைகளைச் சித்தரித்துள்ளன. இப்பிரச்சினைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து வெளிவந்த நாவல்களுள் தொ. சிக்கனராஜுவின் தாயகம் விதந்து கூறத்தக்கது.

அண்மைக்காலங்களில் அடுத்தடுத்து ஏற்பட்ட கொடூரமான இன ஒடுக்குமுறை, பெருந்தோட்டங்கள் தேசியமயமாக்கப்பட்டமை, கிராமியத் தோட்ட ஒருங்கிணைப்பு முதலியவற்றால் இத்தொழிலாளர்கள் பாரதூரமான பாதிப்புகளுக்குள்ளாகிக் கையறு நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர். தோட்டங்கள் தேசியமயமாக்கப்பட்டபொழுது தொழிலாளர்கள் கண்ட இன்பக் கணவுகள் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த எதிர்பார்ப்புகள் எல்லாம் நேர்மாறாக அமைந்ததுடன் அவர்களது பிரச்சினைகள் மேலும் சிக்கலாகின. இத்தகைய நிலைமைகளை மிகச்சிறந்த முறையிற் சித்தரிக்கும் சமகால வரலாற்று நாவலாக தி. ஞானசேகரனின் குருதிலை என்னும் நாவல் அமைந்துள்ளது தொழிலாளரின் அநாதரவான கையறு நிலையைச் சித்தரிப்பதாகச் சி. வி. வேலுப்பிள்ளையின் வீடற்றவன் என்னும் நாவல் அமைந்துள்ளது.

இந்திய வம்சாவழியினரின் பிரச்சினைகளைப் பிரதிபலிக்கும் மிகப்பெரும்பாலான தமிழ் ஆக்கங்கள் மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர் பிரச்சினைகளுக்கே முக்கியத்துவமளித்துள்ளன. குறிப்பிட்ட ஒரு பிரதேசத்தில் குறிப்பிட்ட தொழிலை மேற்கொள்ளும் இலட்சோபலட்சம் தொழிலாளர்கள் ஒருங்கிணைந்து வாழும்பகுதியாக மலையகம் விளங்குகின்றது. ஆயின் மலை

யகத்திற்கு வெளியே இந்திய வம்சாவழியினருட்கணிசமான தொகையினர் நகரப்புறங்களில் நகரசுத்தித் தொழிலாளர்களாகவும் மூட்டைத் தூக்கிகளாகவும், விளம்பரம் காவிகளாகவும், செல்வந்தர் வீடுகளில் அடிமைச் சேவகம் செய்யவோராகவும், நகரங்களின் நடைபாதையோரங்களில் மிகச்சிறிய வியாபார முயற்சிகளில் ஈடுபடுவோராகவும், வாழ்க்கைப் போராட்டம் நடத்துகின்றனர். இவர்களைத் தவிர மிகவும் பரிதாபத்திற்குரிய நிலையிற் பிச்சையெடுத்தலைபவர்களும் மலிவு விபச்சாரிகளாகச் சீரழிபவர்களும் ஆயிரக்கணக்கில் உள்ளனர். இவர்களது இரங்கத்தக்க நிலைமைகளைப் பிரதிபலிப்பனவாக வெளிவந்த இலக்கியங்கள் மிகக் குறைவே. எனினும் எஸ். அகஸ்தியார், செ. கணேசலிங்கன், யோ. பெனடித்பாலன் முதலியோர் எழுதியுள்ள சிறுகதைகள் சிலவும் இந்துமகேசின் 'இங்கேயும் மனிதர்கள்' என்னும் நாவலும் தனிப்பாடல்கள் சிலவும் இவ்வகையிற் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கவை.

நாட்டுப்பாடல்கள், தனிப்பாடல்கள், சிறுகதைகள், நாவல்கள் ஆகியவற்றில் இந்திய வம்சாவழியினருக்கே சிறப்பாக உரிய பண்பாட்டம்சங்கள், வாழ்க்கைமுறைகள் ஆகியன சிறந்தமுறையிற் புலப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஞானசோரன், என். எஸ். எம். ராமையா, கோகிலம் சுப்பையா, பெனடித்பாலன், சி. வி. வேலுப்பிள்ளை, மலரன்பன், மாத்தளை வடிவேல் முதலியோர் தமது ஆக்கங்களில் உயிரோட்டம் மிக்கமுறையில் இந்திய வம்சாவழியினரின் பேச்சுவழக்குப் பிரயோகத்தைக் கையாண்டுள்ளனர். செ. கணேசலிங்கன், யோ. பெனடித்பாலன், ஆகியோரது ஆக்கங்களிற் பிரச்சாரத்தொனி சற்று மேலோங்கிக்காணப்படுகிறது. பிரச்சினைகளை எடுத்துக் காட்டுவதுடன் அமையாது அப்பிரச்சினைகளுக்கான அடிப்படைக் காரணங்களையும் அவற்றுக்கான தீர்வுமார்க்கங்களையும் விண்காட்டுவதும் இலக்கிய கர்த்தாவின் தலையாய கடமையாகும் என்னும் கருத்து அழுத்தம் பெற்றுவரும் இற்றையநாளில் மேற்குறிப்பிட்ட ஆக்கங்கள் பலவற்றிலும் இப்பண்பு இடம்பெற்றுள்ளமையை அவதானிக்கலாம். இலக்கிய கர்த்தாவுக்குத் தெளிந்த சமூகப்பார்வையும் வரலாற்றுக் கண்ணோட்டமும் அவசியமானவை. இன்றைய முதலாளித்துவ வளர்ச்சி

சியில் வர்க்கப்பிரச்சினை இனப்பிரச்சினையாகத் திசை திருப்பப்பட்டு வருகின்றமையும் இப்போக்கு இலக்கிய கர்த்தாக்கள் சிலரைத் திணறடிக்கவைப்பதையும் அவதானிக்கலாம் இதனாற்போலும் தமது ஆக்கங்களிற் பிரச்சினைகளை எடுத்துக் காட்டியுள்ளபோதும் சிலர் அவற்றை வர்க்கக்கண்ணோட்டத்துடன் அணுகுவறியுள்ளனர். எதிர்கால நிலைமை?

சான்றாதாரம் :

1. இவைபற்றிய விளக்கங்களுக்குப் பின்வரும் ஆய்வுக்கட்டுரையைப் பார்க்கலாம் அருணாசலம் .க, 'ஈழத்துத் தமிழ்ச் சிறுகதைகள்' எம். ஏ. பட்டத்திற்காகச் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆய்வுக்கட்டுரை, 1974.

2. இவைபற்றிய விளக்கங்களுக்குப் பின்வரும் நூல்களைப் பார்க்கவும்.

young Socialist, VOL. I, July 1961–June 1962. S. Rajaratnam, 'Plantation Labour in Ceylon' PP. 110–111!

கடல் கடந்த தமிழர்களின் நிலைபற்றிக் காலஞ்சென்ற பேராசிரியர் வண. பிதா. தனிநாயகம் அடிகள் எழுதியுள்ள கட்டுரைகள் சிலவும் குரும்பசிட்டி இரா. கணகரத்தினம் எழுதியுள்ள சிறுநூல்களும் இவ்வகையில் முக்கியமாகக் குறிப்பிடத்தக்கவை.

3. மகாகவி பாரதியார் கவிதைகள், 'தேசிய கீதங்கள்', 'நம்பி விடாதே', 'பல'

'ஸ்ரீமான்காந்தி', என்னும் தலைப்புகளில் மைந்துள்ள கட்டுரைகளும் குறிப்பிடத்தக்கவை.

4. இச்சிறு கதைபற்றிய விரிவான மதிப்பீடு ஒன்று இளங்கதிர் ஆண்டுமலரில் இடம் பெற்றுள்ளது. அருணாசலம் .க, புதுமைப்பித்தன்கண்ட துன்பக்கேணி', இளங்கதிர், 1981 82, தமிழ்ச்சங்கம், பேராதினப்பல்கலைக்கழகம்.

5. நா. சும்பிரமணியம், ஈழத்துத்தமிழ் நாவல் இலக்கியம், 1978. அருணாசலம் .க, மேலது எம். ஏ. ஆய்வுக்கட்டுரை; ம. விஜயலட்சுமி, 'மலையக நாட்டுப்பாடல்கள்' சிறப்புக்கலை இற்தியாண்டுப் பரீட்சையின் ஒருபகுதியாகச் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட கட்டுரை. 1982;

6. இக்கட்டுரையில் இடம்பெறும் பாடல்கள் தீர்த்தக்கரை, பூரணி முதலிய சஞ்சிகைகளிலிருந்தும் மலையக நண்பர்கள் சிலரிடமிருத்தும் 'துயரத்தின் துக்கமுரசு' (கவிஞர் அ. செ. வெள்ளச்சாமி) 1967, உருளவல்லி தொழிலாளர் துயரப்பாடல், உரிமைப்போர்கீதம் (தொகுத்தவர் ஏ கே. பெரியசாமி) 1946 என்னும் கவிதை நூல்களிலிருந்தும் பெறப்பட்டவை. நன்றி.

7. கோகிலம் சுப்பையாவின் தூரத்துப்பச்சை, 1964, பக். 82. *

களத்திற்கு எமது நல்வாழ்த்துக்கள் !

ராஜா ஸ்ரீநாயகம்

பிரதான விதி,

மட்டக்களப்பு.

For Anything & Everything
in photography

Contact

Studio Lake

41, Munai Street,
Batticaloa.

Phone: 065 - 2740.

Proprietor: K. T. Moorthy

Established: 1962.

Regd. No: A 474.

அழகிற் சிறந்த பவுண் நங்க நகைகளுக்கு
நம்பிக்கையான இடம்

பொ. சுப்பிரமணியம் நகைமாளிகை.

நம்பிக்கை! நுணயம்!! நேர்மை!!!

இவற்றிற்கு இன்றே நாடுங்கள்

பொ. சுப்பிரமணியம் நகைமாளிகை

7-22, யு. டி. ஏ. கட்டிடம்,

வேடிமெனிங் ரைவ், மட்டக்களப்பு.

தொலைபேசி: 065 - 2682.

ஓடர் நகைகள் 22 கரட்டில் குறித்த காலத்தில் உத்தரவாதத்துடன் செய்துதரப்படும்.

தரம் குன்றாத அழகிய
பவண் தங்க நகைகளுக்குச்
சிறந்த இடம்

V. S. L. S.

ஓடர் நகைகள் குறித்த காலத்தில்
நவீன டிசைன்களில்
செய்து கொடுக்கப்படும்
மிகச் சிறந்த ஸ்தாபனம்

V. S. L.

சேநூரமன் செட்டியார்

8, அந்தோனியார் தெரு,

மட்டக்களப்பு.

தொலைபேசி : 2654

With Best Compliments

from

SIVAS AUTO STOTES

131, Trinco Road,
Batticaloa.

Main Dealers for

Brown & Co. Ltd.

&

Sri Lanka State Trading

(Tractor) Corporation.

இலகுவான தவணைமுறைத் திட்டத்தில்

டெலிவிஷன்
துவிச்சக்கரவண்டி
மின்விசிறி
வானொலிப்பெட்டி
தையல் மெஷின்
கஸட் றேடியோ போன்ற
வீட்டுப் பாவனைப் பொருட்களைப் பெற்றுக்கொள்ள,

வீடுகள் ★ காணிகள்

வாங்க அல்லது விற்க

இன்றே தொடர்புகொள்ளுங்கள்



த பிளூன்ஸ் கொம்பனி லிமிட்டட்

19, மத்திய வீதி,

மட்டக்களப்பு.

தொலைபேசி : 065-2896

YAMAHA

The products you NEED for the life you lead

Authorised Agents for Associated Motor ways (Ltd.)

(Yamaha Motor Cycles & Spare Parts).

Associated Electrical Corporation

(Yamaha Generators Water Pumps & Sisi Refrigerators)

Consolidated Marine Co. Ltd.

(Yamaha outboard Engines & Boats)

SHIRRS

YAMAHA

Trinco Road, Batticaloa.

Phone: 2170.

With Best Compliments
from

JOTHI JEWELLERY MART

BUYERS AND SELLERS OF OLD GOLD AND SILVER PAWN BROKERS

22 ct. ORDER EXECUTED PROMPLY

IF YOU ARE BEAUTIFUL WE WILL CAPTURE YOUR BEAUTY

IF YOU ARE NOT WE WILL MAKE YOU BEAUTIFUL.

42, Main Street, Batticaloa.

JOTHI'S TOUR INN

With the best comfortable rooms for your rest

28. Lloyds Avenue, Batticaloa.

அச்சப்பதிவு : கத்தோலிக்க அச்சகம், இல 18, மத்திய வீதி, மட்டக்களப்பு.

வெளியீடு : 'களம்' கலை இலக்கிய வட்டம், மட்டக்களப்பு.

களத்தில் வெளிவரும் ஆக்கங்களுக்கு அமலகனின் பண்பாட்டாளிகளே பொறுப்பாளிகள்.